KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 16.7.2008
KOM(2008) 399 wersja ostateczna

2008/0151 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią

(przedstawiony przez Komisję)

{SEK(2008) 2115}
{SEK(2008) 2116}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Cel wniosku

Celem przekształcenia dyrektywy ramowej 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię oraz zmieniającej dyrektywę Rady 92/42/EWG, oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 96/57/WE i 2000/55/WE[1], zwanej dalej „dyrektywą w sprawie ekoprojektu", jest włączenie do niej tekstu dyrektywy zmieniającej 2008/28/WE[2] oraz poszerzenie jej zakresu w taki sposób, by umożliwić ustanowienie wspólnotowych wymogów dotyczących ekoprojektu również dla wszystkich produktów związanych z energią. Szerszym celem takiej zmiany jest zapewnienie swobodnego przepływu produktów, a także poprawa ich ekologiczności, co przyczyni się do poprawy ochrony środowiska.

Ustanowienie jednolitych ram dla ekoprojektu produktów związanych z energią zapewni skuteczność i spójność podejścia, ponieważ stosowana będzie wspólna metodologia ustanawiania wymogów dla takich produktów w całej UE. W ten sposób unika się ryzyka nakładania się inicjatyw krajowych i wspólnotowych.

W wyniku takiego przekształcenia kompleksowa dyrektywa ramowa w sprawie ekoprojektu będzie również istotnym elementem zintegrowanej polityki produktowej, prowadzonej z poszanowaniem zasad ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju, a jej dopełnieniem będą inicjatywy dotyczące etykietowania oraz zachęty w dziedzinie zamówień publicznych i opodatkowania. Oprócz ustanowienia minimalnych wymogów dla wprowadzania produktów do obrotu, rozwiązanie takie umożliwi również określenie punktu odniesienia dla ekologiczności produktów na poziomie osiągniętym przez najlepsze pod tym względem produkty na rynku. Obecna dyrektywa w sprawie ekoprojektu umożliwia już stosowanie takiego podejścia dla produktów wykorzystujących energię; przekształcenie rozszerzy jej zakres na wszystkie produkty związane z energią, i tym samym zapewni powiązanie z zachętami w dziedzinie zamówień publicznych i opodatkowania.

1.2. Kontekst ogólny

Przez ostatnie 30 lat wprowadzono wiele inicjatyw na poziomie krajowym i europejskim w dziedzinie ochrony środowiska i wykorzystania zasobów naturalnych, w tym oszczędności energii. Liczne akty prawne sprawiły, że jakość powietrza poprawia się, odpady są w rosnącym stopniu kontrolowane, a emisje ze źródeł przemysłowych ulegają zmniejszeniu. Plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii[3] przyniesie oszczędności wynoszące przynajmniej 20 % rocznego zużycia energii pierwotnej w UE do 2020 r.

---

1 Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 29

2 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/28/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2005/32/WE ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię, dyrektywę Rady 92/42/EWG oraz dyrektywy 96/57/WE i 2000/55/WE, w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 48).

3 COM(2006) 545 wersja ostateczna z 19 października 2006 r.

Ponadto wprowadzono wiele polityk i instrumentów mających na celu wytwarzanie bardziej energooszczędnych produktów oraz poprawę informacji przekazywanych konsumentom. Dyrektywa w sprawie ekoprojektu ustanawia minimalne wymogi dla wprowadzania produktów do obrotu. Programy oznakowania ekologicznego ustanowione przez dyrektywę 92/75/EWG[4], zwaną dalej „dyrektywą w sprawie etykiet efektywności energetycznej", rozporządzenie dotyczące programu Energy Star[5], rozporządzenie w sprawie znakowania efektywności energetycznej[6] i inne programy opracowane przez państwa członkowskie, detalistów i inne podmioty gospodarcze, dostarczają konsumentom informacji na temat poziomu zużycia energii oraz ekologiczności produktów. Zachęty i zasady dotyczące zamówień publicznych są wdrażane przez państwa członkowskie w celu stymulowania innowacji mających na celu poprawę ekologiczności produktów. Rozporządzenie dotyczące programu Energy Star w odniesieniu do urządzeń biurowych zobowiązuje instytucje UE i państwa członkowskie do zakupu urządzeń biurowych o określonych poziomach efektywności energetycznej.

Dokonano znaczących postępów w tym kierunku oraz wykazano duży potencjał tych polityk. Przykładowo, szacuje się iż, dyrektywa w sprawie etykiet efektywności energetycznej jest odpowiedzialna za jedną trzecią z 29-procentowej poprawy efektywności energetycznej chłodziarek między 1992 i 1999 r. Ogólnie rzecz biorąc, wyraźny i znaczny rozwój rynku w kierunku wyższej efektywności energetycznej produktów objętych dyrektywą kontrastuje z niewielkimi postępami poczynionymi wcześniej.

Jednakże szereg istotnych przeszkód utrudnia osiągnięcie pełnego wpływu przez wymienione strategie. Ogólnie rzecz biorąc, istniejące instrumenty zarówno dobrowolne, jak i regulacyjne, nie są w wystarczającym stopniu połączone ze sobą ani opracowane w ramach jednej polityki, a potencjalne synergie między poszczególnymi instrumentami polityki nie są odpowiednio wykorzystane. Ponadto rozdrobnienie krajowych i regionalnych strategii sprawia, iż wysyłane są sprzeczne sygnały do producentów oraz powstają zakłócenia na rynku wewnętrznym.

Istnieje więc potrzeba nowego podejścia do polityki w tej dziedzinie, poprzez połączenie w ramach zintegrowanego planu działania potencjału różnych instrumentów polityki oraz wdrażanie ich w dynamiczny sposób. Obejmie ono ustanowienie ambitnych norm na całym rynku wewnętrznym, stymulujących ulepszanie produktów i wzrost popytu poprzez systemowe podejście do zachęt i innowacji. Zostanie to osiągnięte poprzez integrację istniejących narzędzi i ich wzmocnienie, tam gdzie jest to konieczne. Podejście takie stanowiłoby uzupełnienie istniejących polityk ochrony środowiska, takich jak – w dziedzinie wykorzystania energii – pakiet energetyczny i klimatyczny przyjęty przez Komisję w styczniu 2008 r[7].

---

4 Dyrektywa Rady 92/75/EWG z dnia 22 września 1992 r. w sprawie wskazania, poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez urządzenia gospodarstwa domowego (Dz.U. L 297 z 13.10.1992, s. 16), zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

5 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz.U. L 39 z 15.1.2008, s. 1).

6 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1980/2000 z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego (Dz.U. L 237 z 21.9.2000, s. 1).

7 COM(2008) 30 wersja ostateczna.

Rozszerzenie zakresu produktów dyrektywy w sprawie ekoprojektu jest kluczowym elementem dla komunikatu i planów działania w zakresie zrównoważonej konsumpcji i produkcji, oraz w sprawie zrównoważonej polityki przemysłowej (SCP/SIP), które są wspólną inicjatywą Dyrekcji Generalnej ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu, Dyrekcji Generalnej ds. Środowiska i Dyrekcji Generalnej ds. Energii i Transportu. Inną, powiązaną propozycją zawartą w SCP/SIP jest zmiana dyrektywy w sprawie etykiet efektywności energetycznej, w ramach której zostaną przeanalizowane różne opcje dotyczące etykietowania rozszerzonego zakresu produktów. W tym kontekście dyskutowany będzie aspekt polityki produktu dotyczący etykietowania, o którym mowa w pakiecie zrównoważonego rozwoju. Ponadto rozporządzenie w sprawie znakowania efektywności energetycznej jest również poddane rewizji tak, by oznakowanie takie stało się spójnym elementem zintegrowanej polityki produktowej, widocznym na produktach o zdecydowanie największej ekologiczności i pełniącym funkcję „etykiety doskonałości".

1.3. Istniejące przepisy wspólnotowe

Wspólnotowe ramy regulacyjne dotyczące ekoprojektu produktów wykorzystujących energię zostały określone w dyrektywie w sprawie ekoprojektu, która wprowadza wymogi, jakie muszą spełniać produkty wprowadzane do obrotu we Wspólnocie, aby mogły korzystać ze swobodnego przepływu w obrębie Wspólnoty. Dyrektywa w sprawie ekoprojektu ma charakter uzupełniający w stosunku do istniejących instrumentów wspólnotowych, takich jak REACH[8], RoHS[9], dyrektywa w sprawie etykiet efektywności energetycznej oraz dyrektywa w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji[10]. Rozszerzona dyrektywa w sprawie ekoprojektu pozwoli na ustanowienie wymogów dotyczących ekoprojektu dla wszystkich produktów związanych z energią, mających istotne znaczenie z punktu widzenia ochrony środowiska, w stosownych przypadkach uzupełniając istniejące przepisy wspólnotowe.

1.4. Spójność z innymi obszarami polityki i przepisami

Wniosek jest w pełni zgodny z celami komunikatu i planu działania w sprawie zrównoważonej konsumpcji i produkcji oraz w sprawie zrównoważonej polityki przemysłowej (SCP/ SIP), ze strategią UE na rzecz zrównoważonego rozwoju, ze strategią lizbońską, z szóstym wspólnotowym programem działań w zakresie środowiska naturalnego[11], ze zintegrowaną polityką produktową[12] oraz ze strategią w zakresie zasobów

---

8 Dyrektywa 2006/121/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych w celu dostosowania jej do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) oraz utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów (Dz.U. L 396 z 30.12.2006).

9 Dyrektywa 2002/95/WE Parlamentu europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U L 37 z 13.2.2003, s. 24.).

10 Dyrektywa Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, s. 201).

11 Szósty program działań w zakresie środowiska naturalnego, ustanowiony decyzją 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. (Dz.U. L 242 z 10.9.2002, s. 1.).

naturalnych. Wniosek wnosi również wkład do innych polityk, takich jak polityka mająca na celu informowanie konsumentów i przyznawanie im większych praw. Wniosek jest również zgodny z Porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

2.1. Konsultacje

Konsultacje z zaangażowanymi podmiotami dotyczące komunikatu i planu działania w sprawie SCP/SIP, które objęły również rozszerzenie zakresu dyrektywy w sprawie ekoprojektu, miały miejsce w formie publicznych konsultacji internetowych przeprowadzonych jesienią 2007 r.

Wyniki konsultacji zostały uwzględnione w ocenie skutków komunikatu i planu działania dotyczącego SCP/SIP oraz przez rozszerzeniu zakresu dyrektywy w sprawie ekoprojektu.

2.2. Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Przy opracowywaniu oceny skutków skorzystano z pomocy ekspertów zewnętrznych Zentrum für Europaïsche Wirtschaftsforschung (ZEW).

2.3. Ocena skutków

Rozszerzenie zakresu dyrektywy w sprawie ekoprojektu jest częścią komunikatu i planu działania w sprawie SCP/SIP. Innym powiązanym wnioskiem włączonym do tego pakietu jest przegląd dyrektywy w sprawie etykiet efektywności energetycznej, którego zadaniem jest zbadanie różnych możliwości dotyczących etykietowania rozszerzanego zakresu produktów. We wniosku tym omówione będą kwestie związane z etykietowaniem, które dotyczą polityki produktowej ogłoszonej w planie działania w sprawie pakietu zrównoważonego rozwoju.

Obecna dyrektywa w sprawie ekoprojektu obejmuje jedynie produkty wykorzystujące energię (z wyjątkiem środków transportu). Dla produktów tych na mocy wspomnianej dyrektywy można wprowadzać obowiązkowe minimalne wymagania odpowiadające właściwościom produktu, który charakteryzuje się najniższymi kosztami cyklu życia. Gwarantuje to, że poprawa ekologiczności produktu będzie opłacalna. O ile ceny zakupu tych produktów mogą wzrosnąć (przynajmniej w perspektywie krótkookresowej), ich poprawione właściwości rekompensują w dużym stopniu ten wzrost w trakcie cyklu ich życia dzięki mniejszym kosztom eksploatacyjnym.

Wyżej wymieniona ocena skutków planu działania pokazała jednakże, iż ograniczony zakres dyrektywy w sprawie ekoprojektu powoduje istotne ograniczenie dla możliwego oddziaływania zintegrowanej polityki produktu w UE. W sprawozdaniu dotyczącym oceny wpływu przeanalizowano zatem, czy i jak zakres dyrektywy może zostać rozszerzony, i jakie skutki powodowałoby takie rozszerzenie. Celem sprawozdania jest więc określenie optymalnego zakresu takiego rozszerzenia.

---

[12] Komunikat Komisji do Rady Europejskiej i Parlamentu Europejskiego - Zintegrowana polityka produktowa – Podejście oparte na cyklu życia produktów w środowisku (COM (2003) 302 wersja ostateczna).

Rozważono trzy opcje:

(1) nierozszerzanie zakresu, na skutek czego przepisami dyrektywy objęte byłyby wyłącznie produkty wykorzystujące energię;

(2) rozszerzenie zakresu poza produkty wykorzystujące energię z wyjątkiem środków transportu; oraz

(3) rozszerzenie zakresu na wszystkie produkty.

Analiza skutków ma charakter dwuetapowy. W pierwszym etapie określa się, czy rozszerzenie zakresu byłoby możliwe, i czy zakres ten nie pokrywałby się w znacznym stopniu z istniejącymi przepisami, do tego stopnia że istniejące prawodawstwo można by uznać za wystarczające do regulowania wpływu na środowisko. Drugi etap – w przypadku gdy rozszerzenie zakresu jest wykonalne – to analiza potencjalnych skutków środowiskowych i ekonomicznych, które przyniosłoby rozszerzenie na tę kategorię produktów. Synteza tych badań pokazuje potencjalne oszczędności – szczególnie odnośnie do zużycia energii – jakie mogłoby przynieść rozszerzenie zakresu polityki dotyczącej ekoprojektów. Dostępne dane nie pozwalają na dokładne liczbowe określenie możliwych oszczędności dla wszystkich kategorii produktów, lecz pokazują dla wybranych typów produktów, dla których dane są dostępne, że możliwe jest znaczące zmniejszenie oddziaływania na środowisko, które jednocześnie przynosi oszczędności przedsiębiorstwom i konsumentom końcowym.

Rozszerzony zakres pozwoli na wprowadzenie środków wykonawczych dla tych kategorii produktów niewykorzystujących energii, które charakteryzują się największymi możliwościami zwiększenia ekologiczności, przynosząc jednocześnie największe oszczędności w fazie użytkowania. Nie byłoby to możliwe w ramach obowiązującej dyrektywy, która ogranicza się do produktów wykorzystujących energię. Bardziej szczegółowa analiza będzie miała miejsce w czasie oceny skutków, którą trzeba będzie przeprowadzić dla każdego środka wykonawczego.

Wynikiem obecnej analizy jest wniosek, iż najlepszym rozwiązaniem jest rozszerzenie zakresu dyrektywy poza produkty wykorzystujące energię, z wyjątkiem środków transportu. Środki transportu są już obecnie poddane kompleksowym przepisom, które obok kwestii bezpieczeństwa oraz innych aspektów nakładają również obowiązki w zakresie ich ekologiczności (takie jak emisje CO_2 oraz innych zanieczyszczeń z samochodów). Środki transportu powinny zatem pozostać poza zakresem dyrektywy w sprawie ekoprojektu.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Krótki opis proponowanych działań

Niniejszy wniosek rozszerza zakres ramowej dyrektywy w sprawie ekoprojektu w celu objęcia innych produktów związanych z energią, umożliwiając w ten sposób ustanowienie w środkach wykonawczych zharmonizowanych wymagań w zakresie ekoprojektu dla tych produktów. Tego typu wymagania w zakresie ekoprojektu mają formę przepisów bezwzględnie obowiązujących ustanowionych, aby zapewnić, że produkty nie zagrażają środowisku.

3.2. Podstawa prawna

Podstawą prawną dla niniejszego wniosku dotyczącego przekształcenia dyrektywy w sprawie ekoprojektu 2005/32/WE jest art. 95 Traktatu WE, który ustanawia zasady utworzenia rynku wewnętrznego. Dyrektywa w sprawie ekoprojektu zapewnia swobodny przepływ produktów wchodzących w jej zakres, które spełniają wymagania środowiskowe i dotyczące zużycia energii określone w środkach wykonawczych przyjętych w ramach dyrektywy.

Pomimo tego że wniosek rozszerza zakres dyrektywy poza produkty wykorzystujące energię, wymagania dotyczące produktów zostaną ustanowione w środkach wykonawczych.

3.3. Zasada pomocniczości

Zasada pomocniczości ma zastosowanie, o ile wniosek nie wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty.

Cele wniosku nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie z następujących powodów:

Pozostawienie państwom członkowskim obowiązku określenia wymagań dotyczących ekoprojektu dla produktów doprowadziłoby do rozbieżności między krajowymi przepisami i procedurami, które mają ten sam cel, co spowodowałoby niepotrzebne koszty dla przemysłu oraz stanowiłoby przeszkody dla swobodnego przepływu towarów w granicach Wspólnoty.

Działanie Wspólnoty zapewni lepsze osiągnięcie celów wniosku z następujących względów:

Działanie na poziomie Wspólnoty jest jedynym sposobem dla osiągnięcia celu niniejszego wniosku przy jednoczesnym zapewnieniu, że wymagania dotyczące produktów wprowadzanych do obrotu będą takie same we wszystkich państwach członkowskich, gwarantując tym samym swobodny przepływ towarów we Wspólnocie.

Zakres wniosku ograniczony jest do nowych produktów wprowadzonych po raz pierwszy do obrotu na rynku Wspólnoty.

3.4. Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Niniejszy wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyżej wymienionego celu, i w związku z powyższym jest zgodny z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu.

Ciężar administracyjny i finansowy spoczywający na władzach wspólnotowych i krajowych został zminimalizowany poprzez włączenie w zakres dyrektywy wymagań dotyczących ekoprojektu dla wszystkich produktów związanych z energią, zgodnie z niniejszym wnioskiem. Włączenie to ogranicza np. koszty ustanowienia procedur związanych z nadzorem rynku produktów niewykorzystujących energii, jako że procedury takie istnieją już w związku z egzekwowaniem przepisów dyrektywy w sprawie ekoprojektu.

Możliwy wzrost średnich kosztów produkcji, który może mieć miejsce u pewnych producentów, i który może zostać przeniesiony na użytkowników poprzez wzrost cen, jest proporcjonalny do korzyści płynących ze zmniejszenia niekorzystnego wpływu na środowisko i oszczędności, jakie osiągną użytkownicy w związku z większą wydajnością produktów w trakcie cyklu ich życia.

3.5. Wybór instrumentów

Proponowane instrumenty: dyrektywa.

Proponowany instrument jest zgodny z porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa oraz z propozycją włączenia nowych przepisów w ramy istniejących wspólnotowych aktów prawnych.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wydaje się, że istnieją dwa obszary, na których działania mogą spowodować powstanie kosztów administracyjnych dla państw członkowskich i dla Komisji. Obszary te to:

a) Prace związane z opracowaniem środków wykonawczych dla dyrektywy w sprawie ekoprojektu. Rozszerzenie zakresu produktów objętych dyrektywą w sprawie ekoprojektu zwiększy gamę grup produktów, dla których można przyjąć środki wykonawcze. Wśród produktów tych znajdują się produkty priorytetowe, charakteryzujące się znaczącym wpływem na środowisko i znacznymi możliwościami ulepszeń, które to będą zidentyfikowane i wskazane w planie prac, o którym mowa w art. 16 dyrektywy w sprawie ekoprojektu. Ostateczne dodatkowe potrzeby budżetowe wynikające z rozszerzenia zakresu produktów zostaną określone w planie roboczym. Potencjalne przyznanie dodatkowych zasobów musi być zgodne z istniejącym programowaniem finansowym oraz podlegać obecnym zasadom i procedurom finansowym i budżetowym. Połączenie struktur decyzyjnych wynikających z dyrektywy w sprawie ekoprojektu i dyrektywy w sprawie etykiet efektywności energetycznej oraz informacyjna rola oznakowań ekologicznych dadzą efekt synergii, który zagwarantuje, że zasoby będą wykorzystywane tak, aby środki wykonawcze miały jak największy wpływ na środowisko przy jak najmniejszych kosztach dla gospodarki.

b) Nie ma możliwości precyzyjnego oszacowania zaangażowania czasu i kosztów. Orientacyjnie przyjęto jednak, że zmiana dyrektywy w sprawie ekoprojektu będzie odpowiadać równowartości pracy sześciu urzędników Komisji na pełnych etatach oraz podobnej równowartości czasu pracy urzędników z co najmniej 10 państw członkowskich (nie wydaje się prawdopodobne, aby wszystkie państwa członkowskie były zaangażowane w szczegółowe dyskusje). Biorąc pod uwagę średni koszt roczny urzędnika Komisji (117 000 EUR), łączny koszt wyniósłby około 702 000 EUR. Wyliczenie to nie uwzględnia żadnych kosztów dodatkowych ani ogólnych. Przypisanie do tych konkretnych zadań pracowników w ramach istniejących lub dodatkowych zasobów jest uzależnione od dostępności zasobów; decyzja w tej sprawie zostanie podjęta w ramach corocznej procedury przydzielania zasobów.

5. INFORMACJE DODATKOWE

5.1. Przepisy krajowe

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

5.2. Europejski Obszar Gospodarczy

Proponowany akt dotyczy kwestii związanych z EOG i z tego względu powinien objąć także Europejski Obszar Gospodarczy.

5.3. Szczegółowe wyjaśnienie

Jak wspomniano dyrektywa 2005/32/WE została znacząco zmieniona dyrektywą 2008/28/WE. Ze względu na konieczność wprowadzenia dalszych zmian, związanych z rozszerzeniem zakresu produktów na wszystkie produkty związane z energią, dla zachowania przejrzystości, dyrektywa ta powinna zostać przekształcona[13]. Komisja podkreśla znaczenie nieprzerywania trwającego procesu wdrażania obecnej dyrektywy w sprawie ekoprojektu, dbając o ścisłe ograniczenie wniosku oraz zakresu dyskusji do rozszerzenia zakresu objętych dyrektywą produktów.

Wprowadza się zmiany do motywów i przepisów dyrektywy w sprawie ekoprojektu odzwierciedlające rozszerzenie zakresu w celu objęcia nią wszystkich produktów związanych z energią.

W szczególności w **art. 2** wprowadza się definicję produktu związanego z energią.

W **art. 21**, dotyczącym przeglądu dyrektywy dokonywanego przez Komisję, dodaje się zapis mówiący o tym, że w kontekście rozszerzenia zakresu produktów, Komisja dokonuje również przeglądu zasadności rozszerzenia zakresu dyrektywy na produkty niezwiązane z energią.

W **art. 23** określono przepisy dotyczące wdrożenia przekształconej dyrektywy przez państwa członkowskie oraz datę jej wejścia w życie.

---

[13] Zastosowanie mają odpowiednie zasady dotyczące przekształcania prawodawstwa wspólnotowego, w szczególności Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych, Dz.U. C 077 z 28.3.2002, s. 1, oraz artykuł 80 A Regulaminu Parlamentu Europejskiego.

Przepisy art. 10, 12, 13, 16-19, 23 i 24 oraz załącznika VI do dyrektywy 2005/32/WE pozostają bez zmian.

↓ 2005/32 (dostosowany)
⇨ nowy

2008/0151 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA …/… PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia […] r.

ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów ⇨ związanych z energią ⇦ ~~wykorzystujących energię~~ ~~oraz zmieniająca dyrektywę Rady 92/42/EWG, oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 96/57/WE i 2000/55/WE~~

⌦ (Tekst mający znaczenie dla EOG) ⌫

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego artykuł 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[14],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[15]

działając zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 251 Traktatu,

a także mając na uwadze, co następuje:

⇩ nowy

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/32/WE z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię oraz zmieniająca dyrektywę Rady 92/42/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 96/57/WE i 2000/55/WE[16] została

[14] Dz.U. C […].
[15] Dz.U. C […].
[16] Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 29. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2008/28/WE (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 48).

znacząco zmieniona[17]. Ze względu na konieczność wprowadzenia dalszych zmian (ściśle ograniczonych do rozszerzenia zakresu stosowania dyrektywy, w celu objęcia nim wszystkich produktów związanych z energią), dla zachowania przejrzystości, dyrektywa ta powinna zostać przekształcona.

↓ 2005/32 motyw 1 ⇨ nowy

(2) Rozbieżności pomiędzy przepisami prawnymi lub środkami administracyjnymi przyjętymi przez państwa członkowskie w stosunku do ekoprojektu dla produktów ~~wykorzystujących energię~~ ⇨ związanych z energią ⇦ mogą stwarzać bariery w handlu i zniekształcać konkurencję we Wspólnocie i w związku z tym mogą mieć bezpośredni wpływ na ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Harmonizacja przepisów krajowych jest jedynym środkiem zapobiegającym powstawaniu wspomnianych barier w handlu i nieuczciwej konkurencji. ⇨ Rozszerzenie zakresu na wszystkie produkty związane z energią umożliwi harmonizację na poziomie Wspólnoty wymogów dotyczących ekoprojektu dla wszystkich istotnych produktów związanych z energią. ⇦

↓ 2005/32 motyw 2 (dostosowany) ⇨ nowy

(3) Produkty ~~wykorzystujące energię („PWE")~~ ⇨ związane z energią ⇦ mają duży udział w zużywaniu zasobów naturalnych i energii we Wspólnocie. Wywierają one również innego rodzaju poważny wpływ na środowisko. W przypadku przeważającej większości kategorii produktów dostępnych na rynku wspólnotowym można zaobserwować bardzo zróżnicowany stopień wpływu na środowisko, mimo iż mają one podobne parametry funkcjonalne. ⌦ Mając na uwadze potrzebę ⌫ ~~W celu~~ zrównoważonego rozwoju, należy zachęcać do ciągłej poprawy ogólnego wpływu tych produktów na środowisko, w szczególności poprzez określenie głównych źródeł negatywnych wpływów na środowisko oraz unikanie przenoszenia zanieczyszczeń, o ile poprawa taka nie wiązałaby się z nadmiernymi kosztami.

↓ 2005/32 motyw 3 (dostosowany)

(4) Ekoprojekt dla produktów jest podstawowym czynnikiem w strategii Wspólnoty dotyczącej ~~Z~~zintegrowanej ~~P~~polityki ~~P~~produktowej. Jako podejście zapobiegawcze, mające na celu optymalizację ⌦ ekologiczności ⌫ ~~oddziaływania~~ produktów ~~na środowisko~~ przy zachowaniu ich cech funkcjonalnych, daje rzeczywiste nowe możliwości producentom, konsumentom oraz całemu społeczeństwu.

---

[17] Zob. załącznik IX, część A.

↓ 2005/32 motyw 4
(dostosowany)

(5) Poprawa ~~wydajności~~ ⌦ efektywności ⌫ energetycznej — gdzie jedną z dostępnych opcji jest lepsze wykorzystanie energii elektrycznej przez końcowych użytkowników — uznawana jest za istotny wkład w osiągnięcie docelowych wartości emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie. Zapotrzebowanie na energię elektryczną jest jedną z najszybciej rosnących kategorii zużycia końcowego energii i przewiduje się, że wzrośnie ono w ciągu następnych 20 do 30 lat w razie braku jakiejkolwiek strategii działania, która zrównoważyłaby tę tendencję. Znaczne obniżenie konsumpcji energii zgodnie z sugestią Komisji wyrażoną w jej ~~Europejskim Programie Ochrony Klimatu~~ ⌦ Europejskim programie dotyczącym zmian klimatu ⌫ (ECPP) jest możliwe. Zmiany klimatyczne są jednym z priorytetów ~~S~~szóstego ~~W~~wspólnotowego ~~P~~programu ~~D~~działań~~nia~~ ~~na rzecz~~ w zakresie ~~Ś~~środowiska ⌦ naturalnego ⌫, ustanowionego decyzją nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[18]. Oszczędność energii jest jednym z najefektywniejszych pod względem kosztów sposobów zwiększenia bezpieczeństwa dostaw i ograniczenia zależności od importu. Dlatego też należy przyjąć istotne środki i ustalić cele dotyczące zapotrzebowania.

↓ 2005/32 motyw 5
⇨ nowy

(6) Należy podjąć działania podczas fazy projektowania ~~PWE~~ ⇨ produktów związanych z energią ⇦, ponieważ wydaje się, że o zanieczyszczeniu powstającym w cyklu życia produktu przesądza się na tym etapie, a także właśnie wtedy decyduje się o większości związanych z tym kosztów.

↓ 2005/32 motyw 6
⇨ nowy

(7) Należy ustanowić spójne ogólne zasady stosowania we Wspólnocie wymogów dotyczących ekoprojektu dla ~~PWE~~ ⇨ produktów związanych z energią ⇦ w celu zapewnienia swobodnego przepływu produktów, które spełniają te wymogi oraz w celu poprawy ogólnego poziomu wpływu, jaki wywierają na środowisko. Takie wymogi wspólnotowe powinny uwzględniać zasady uczciwej konkurencji i obrotu międzynarodowego.

↓ 2005/32 motyw 7
(dostosowany)

(8) Wymogi ekoprojektu powinny zostać ustalone z uwzględnieniem celów i priorytetów ~~S~~szóstego ~~W~~wspólnotowego ~~P~~programu ~~D~~działań~~nia~~ na rzecz ~~Ś~~środowiska

[18] Dz.U. L 242 z 10.9.2002, s. 1.

⌦ naturalnego ⌫ , w tym odpowiednich, mających zastosowanie celów właściwych strategii tematycznych tego programu.

↓ 2005/32 motyw 8 (dostosowany)
⇨ nowy

(9) Celem niniejszej dyrektywy jest osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony środowiska przez redukcję potencjalnego wpływu ~~PWE~~ ⇨ produktów związanych z energią ⇦ na środowisko, co będzie w efekcie korzystne dla konsumentów i innych użytkowników końcowych. Zrównoważony rozwój wymaga również należytego uwzględnienia wpływu zdrowotnego, społecznego i ekonomicznego przewidywanych środków. Poprawa ~~wydajności~~ ⌦ efektywności ⌫ energetycznej produktów przyczynia się do bezpieczeństwa dostaw energii, ~~które~~ ⌦ co ⌫ stanowi podstawę zdrowej gospodarki, a tym samym zrównoważonego rozwoju.

↓ 2005/32 motyw 9

(10) Państwo członkowskie, które uzna za konieczne utrzymanie przepisów krajowych ze względu na znaczące potrzeby w zakresie ochrony środowiska lub wprowadzenie nowych przepisów opartych na nowych dowodach naukowych dotyczących ochrony środowiska ze względu na szczególny problem tego państwa członkowskiego, powstały po przyjęciu obowiązujących środków wykonawczych, może to zrobić zgodnie z warunkami określonymi w art. 95 ust. 4, 5 i 6 Traktatu, który przewiduje uprzednią notyfikację i uzyskanie zgody Komisji.

↓ 2005/32 motyw 10
⇨ nowy

(11) W celu zmaksymalizowania korzyści dla środowiska, wynikających z ulepszonych projektów, konieczne może być poinformowanie konsumentów o cechach środowiskowych i ekologiczności ~~PWE~~ ⇨ produktów związanych z energią ⇦ oraz doradzanie im, jak używać takiego produktu w sposób przyjazny dla środowiska.

↓ 2005/32 motyw 11 (dostosowany)

(12) Celem podejścia określonego w ~~Zielonej Księdze na temat Zintegrowanej Polityki Produktowej~~ ⌦ komunikacie Komisji do Rady Europejskiej i Parlamentu Europejskiego - Zintegrowana polityka produktowa – Podejście oparte na cyklu życia produktów w środowisku[19], ⌫ który jest ~~głównym~~ ⌦ istotnym ⌫ elementem

---

[19] COM (2003) 302 wersja ostateczna z 18.6.2003.

innowacyjnym szóstego wspólnotowego programu działań~~nia~~ w zakresie ~~na rzecz~~ środowiska ⌦ naturalnego ⌫, jest zmniejszenie oddziaływania produktów na środowisko w całym ich cyklu życia Uwzględnienie oddziaływania produktu na środowisko w całym jego cyklu życia już na etapie projektowania otwiera duże możliwości w zakresie ułatwienia poprawy takiego oddziaływania w oszczędny sposób. Konieczna jest odpowiednia elastyczność umożliwiająca wzięcie pod uwagę tego czynnika podczas projektowania produktu z uwzględnieniem aspektów technicznych, funkcjonalnych i ekonomicznych.

↓ 2005/32 motyw 12

(13) Pomimo, że pożądane jest wszechstronne podejście do ekologiczności produktów, ograniczenie emisji gazów cieplarnianych poprzez zwiększoną efektywność energetyczną powinno być traktowane jako najważniejszy cel ochrony środowiska, do czasu przyjęcia planu roboczego.

↓ 2005/32 motyw 13

(14) Konieczne i uzasadnione może okazać się ustanowienie określonych ilościowo wymogów dotyczących eko-projektu dla niektórych produktów lub ich aspektów środowiskowych w celu zminimalizowania ich oddziaływania na środowisko. Biorąc pod uwagę pilną potrzebę działania na rzecz wykonania zobowiązań objętych Protokołem z Kio~~y~~to do Konwencji ramowej Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz bez uszczerbku dla zintegrowanego podejścia promowanego w niniejszej dyrektywie, należy nadać pierwszeństwo tym środkom, które mogą znacząco wpłynąć na redukcję emisji gazów cieplarnianych przy niskich kosztach. Środki takie mogą także przyczynić się do zrównoważonego wykorzystywania zasobów oraz stanowić znaczący wkład do 10-letnich ram dla programów dotyczących zrównoważonej produkcji i konsumpcji uzgodnionych na światowym szczycie w sprawie zrównoważonego rozwoju w Johannesburgu we wrześniu 2002 r.

↓ 2005/32 motyw 14
⇨ nowy

(15) ⇨W stosownych przypadkach ⇦ ~~O~~ogólną zasadą jest, że zużycie energii przez ~~PWE~~ ⇨ produkty związane z energią ⇦ w trybie czuwania lub po wyłączeniu powinno być ograniczone do minimum koniecznego dla ich należytego funkcjonowania.

↓ 2005/32 motyw 15 (dostosowany)

(16) Mimo, że najlepsze produkty czy technologie dostępne na rynku, włączając w to rynki międzynarodowe, powinny być traktowane jako wzorce, poziom wymogów

dotyczących ekoprojektu powinien być ustalany na podstawie analizy technicznej, ekonomicznej i środowiskowej. Elastyczność metody ustalania poziomu wymogów może ułatwić szybką poprawę ⌦ ekologiczności produktów ⌫ ~~działań w zakresie środowiska~~. Zainteresowane zaangażowane strony powinny konsultować się i aktywnie współpracować przy tej analizie. Ustanowienie obowiązkowych środków wymaga odpowiednich konsultacji z zainteresowanymi stronami. Konsultacje takie mogą uwypuklić potrzebę wprowadzania środków stopniowo lub przyjęcia środków przejściowych. Wprowadzenie celów pośrednich zwiększa przewidywalność polityki, pozwala na dostosowanie cyklu rozwoju produktów oraz usprawnia planowanie długoterminowe przez zainteresowane strony.

↓ 2005/32 motyw 16

(17) Pierwszeństwo powinno zostać przyznane cyklom alternatywnym działania, np. samoregulacjom ustalanym przez daną branżę, jeśli prawdopodobne jest, iż takie działanie spowoduje szybsze lub mniej kosztowne osiągnięcie celów polityki niż wprowadzenie wymogów obowiązkowych. Środki legislacyjne mogą okazać się konieczne, jeżeli siły rynkowe nie będą ewoluować w odpowiednim kierunku lub z zadawalającą szybkością.

↓ 2005/32 motyw 17

(18) Samoregulacja, w tym dobrowolne umowy jako jednostronne zobowiązania branży, może przyczynić się do szybkiego postępu ze względu na możliwość jej szybkiego i oszczędnego wdrożenia, a także umożliwić elastyczne i odpowiednie dostosowanie do opcji technologicznych i wrażliwości rynku.

↓ 2005/32 motyw 18 (dostosowany)

(19) Dla oceny dobrowolnych umów lub innych środków samoregulacji przedstawionych jako alternatywa dla środków wykonawczych, powinny być dostępne informacje dotyczące przynajmniej następujących kwestii: otwartość na udział, wartość dodana, reprezentatywność, określone ⌦ ilościowo ⌫ i rozłożone w czasie cele, udział społeczeństwa obywatelskiego, nadzór i sprawozdawczość, opłacalność administrowania inicjatywą samoregulacji, zrównoważony charakter.

↓ 2005/32 motyw 19

(20) Rozdział 6 komunikatu Komisji „Umowy dotyczące ochrony środowiska na poziomie Wspólnoty w ramach planu działań dotyczącego uproszczenia i ulepszenia środowiska regulacyjnego” może stanowić użyteczną wskazówkę podczas oceniania samoregulacji przez branżę w kontekście niniejszej dyrektywy.

↓ 2005/32 motyw 20

(21) Niniejsza dyrektywa powinna także wspierać wdrażanie ekoprojektu w małych i średnich przedsiębiorstwach (MŚP) oraz w bardzo małych przedsiębiorstwach. Takie wdrażanie można ułatwić poprzez powszechny i łatwy dostęp do informacji związanych z przyjaznym dla środowiska charakterem ich produktów.

↓ 2005/32 motyw 21 (dostosowany)
⇨ nowy

(22) ~~PWE~~ ⇨ Produkty związane z energią ⇦ spełniające wymogi dotyczące ekoprojektu, ustanowione w środkach wykonawczych do niniejszej dyrektywy, powinny posiadać oznakowanie „CE" i związane z nim informacje w celu umożliwienia wprowadzenia ich ~~na rynek wewnętrzny~~⌦ do obrotu na rynku wewnętrznym ⌫ oraz ich swobodnego przepływu. Rygorystyczne egzekwowanie środków wykonawczych jest niezbędne w celu redukcji oddziaływania na środowisko ~~PWE~~ ⇨ produktów związanych z energią ⇦ podlegających regulacji oraz zapewnienia uczciwej konkurencji.

↓ 2005/32 motyw 22 (dostosowany)

(23) Podczas przygotowywania środków wykonawczych oraz swojego planu roboczego Komisja powinna skonsultować się z przedstawicielami państw członkowskich, a także z zainteresowanymi stronami związanymi z daną grupą produktów, ⌦ takimi jak przedstawiciele branż przemysłowych, w tym MŚP i rzemieślników, ⌫ ~~jak przemysł, w tym MŚP oraz rzemiosło~~, związki zawodowe, handlowcy, detaliści, importerzy, organizacje ochrony środowiska oraz organizacje konsumenckie.

↓ 2005/32 motyw 23

(24) Podczas przygotowywania środków wykonawczych Komisja powinna także należycie uwzględnić istniejące przepisy krajowe w zakresie ochrony środowiska, w szczególności dotyczące substancji toksycznych, które zdaniem państw członkowskich należy zachować, nie obniżając przy tym istniejących i uzasadnionych poziomów ochrony w państwach członkowskich.

↓ 2005/32 motyw 24

(25) Należy uwzględnić moduły i zasady planowane do wykorzystania w dyrektywach harmonizacji technicznej ustanowione w decyzji Rady 93/465/EWG z dnia 22 lipca 1993 r. dotyczącej modułów stosowanych w różnych fazach procedur oceny

zgodności oraz zasad umieszczania i używania oznakowania zgodności CE, które mają być stosowane w dyrektywach harmonizacji technicznej[20].

↓ 2005/32 motyw 25

(26) Organy nadzoru powinny wymieniać informacje dotyczące przewidywanych środków w zakresie objętym niniejszą dyrektywą w celu poprawy nadzoru rynku. W takiej współpracy powinno się jak najlepiej wykorzystywać elektroniczne środki komunikacji oraz odpowiednie programy wspólnotowe. Należy ułatwić wymianę informacji o ekologiczności produktu w trakcie cyklu jego życia oraz o osiągnięciach w rozwiązaniach projektowych. Gromadzenie i rozpowszechnianie całości wiedzy zgromadzonej wskutek działań producentów w zakresie ekoprojektu stanowi jedną z podstawowych korzyści wynikających z niniejszej dyrektywy.

↓ 2005/32 motyw 26

(27) Właściwym organem jest zazwyczaj organ publiczny lub organ prywatny, wyznaczony przez władze publiczne i zapewniający niezbędną bezstronność i dostępność wiedzy technicznej dla przeprowadzania weryfikacji produktu co do jego zgodności ze stosownymi środkami wykonawczymi.

↓ 2005/32 motyw 27

(28) Biorąc pod uwagę znaczenie unikania niezgodności z wymogami, państwa członkowskie zapewniają dostępność niezbędnych środków dla skutecznego nadzoru rynku.

↓ 2005/32 motyw 28

(29) W odniesieniu do szkolenia i informacji o ekoprojekcie dla MŚP, może okazać się stosowne rozważenie działań towarzyszących.

↓ 2005/32 motyw 29

(30) W interesie funkcjonowania rynku wewnętrznego jest posiadanie norm zharmonizowanych na poziomie Wspólnoty. Po opublikowaniu odniesienia do takiej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodność z nią powinna uzasadniać domniemanie zgodności z odpowiednimi wymogami określonymi w środku wykonawczym przyjętym na podstawie niniejszej dyrektywy, chociaż powinny zostać dopuszczone również inne środki wykazywania takiej zgodności.

---

[20] Dz.U. L 220 z 30.8.1993, s. 23.

↓ 2005/32 motyw 30 (dostosowany)

(31) Jedną z głównych ⌦ funkcji ⌫ ~~ról~~ zharmonizowanych norm powinna być pomoc producentom w zastosowaniu środków wykonawczych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy. Normy takie mogłyby być istotne podczas ustalania metod pomiaru i testowania. W przypadku ogólnych wymogów ekoprojektu zharmonizowane normy mogłyby być znacząco pomocne jako wytyczne dla producentów przy ustalaniu ekologicznego profilu ich produktu, zgodnie z wymogami odpowiedniego środka wykonawczego. Normy te w wyraźny sposób ⌦ powinny wskazywać ⌫ ~~wskazywałyby~~ na związki pomiędzy ich przepisami a wymogami, których dotyczą. Celem zharmonizowanych norm nie powinno być ustalanie limitów dla aspektów środowiskowych.

↓ 2005/32 motyw 31

(32) Do celów definicji używanych w niniejszej dyrektywie użyteczne będzie odwołanie się do odpowiednich norm międzynarodowych, takich jak ISO 14040.

↓ 2005/32 motyw 32

(33) Niniejsza dyrektywa jest zgodna z niektórymi zasadami wdrażania nowego podejścia określonymi w rezolucji Rady z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie nowego podejścia do harmonizacji technicznej i norm[21] oraz odniesień do zharmonizowanych norm europejskich. Rezolucja Rady z dnia 28 października 1999 r. w sprawie roli normalizacji w Europie[22] zalecała, aby Komisja dokonała analizy, czy zasada nowego podejścia jako sposób poprawy i uproszczenia ustawodawstwa tam, gdzie to możliwe, może zostać rozszerzona na sektory dotychczas nią nieobjęte.

↓ 2005/32 motyw 33 (dostosowany)

(34) Niniejsza dyrektywa uzupełnia istniejące instrumenty wspólnotowe, takie jak dyrektywa Rady 92/75/EWG z dnia 22 września 1992 r. w sprawie wskazania, poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez urządzenia gospodarstwa domowego[23], rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania

[21] Dz.U. C 136 z 4.6.1985, s. 1

[22] Dz.U. C 141 z 19.5.2000, s. 1

[23] Dz.U. L 297 z 13.10.1992, s. 16. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

ekologicznego[24], rozporządzenie (WE) nr ~~2422/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych~~ ⌦ 106/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych ⌫[25], dyrektywa 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego[26], dyrektywa 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym[27] oraz ~~dyrektywa Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych~~ ⌦ dyrektywa 2006/121/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych w celu dostosowania jej do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) oraz utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów ⌫[28]. Synergia pomiędzy niniejszą dyrektywą a istniejącymi instrumentami Wspólnoty powinna~~y~~ przyczynić się do ⌦ poprawy ich skuteczności oraz tworzenia spójnych wymogów dla producentów ⌫ ~~zwiększenia ich wpływu na tworzenie spójnych wymogów dla producentów~~.

↓ 2005/32 motyw 34 (dostosowany)

~~Ponieważ dyrektywa Rady 92/42/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie wymogów sprawności dla nowych kotłów wody gorącej opalanych paliwem płynnym lub gazowym[29], dyrektywa 96/57/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 września 1996 r. w sprawie wymogów efektywności energetycznej chłodziarek, chłodziarko-zamrażarek i zamrażarek typu domowego[30] i dyrektywa 2000/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie wymogów efektywności energetycznej stateczników do oświetlenia fluoresceneyjnego[31] zawierają już przepisy służące weryfikacji wymogów dotyczących efektywności energetycznej, powinny one zostać zintegrowane z obecnymi uregulowaniami.~~

---

24 Dz.U. L 237 z 21.9.2000, s. 1.

25 Dz.U. L ~~332 z 15.12.2001~~⌦ 39 z 13.2.2008 ⌫, s. 1.

26 Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 24. Dyrektywa ⌦ ostatnio ⌫ zmieniona dyrektywą ~~2003/108/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 106)~~ ⌦ 2008/34/WE (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 65) ⌫ .

27 Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 19. ⌦ Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/35/WE (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 67). ⌫

28 Dz.U. L ~~262 z 27.9.1976, s. 201. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/98/WE (Dz.U. L 305 z 1.10.2004, str. 63)~~ ⌦ 396 z 30.12.2006, s. 850 ⌫.

29 ~~Dz.U. L 167 z 22.6.1992, s. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 52 z 21.2.2004, str. 50).~~

30 ~~Dz.U. L 236 z 18.9.1996, s. 36.~~

31 ~~Dz.U. L 279 z 1.11.2000, s. 33.~~

↓ 2005/32 (dostosowany)	motyw 35

~~Dyrektywa 92/42/EWG przewiduje system oceny charakterystyki energetycznej kotłów za pomocą gwiazdek. Ponieważ Państwa Członkowskie i przedstawiciele branży zgadzają się, że system oceny za pomocą gwiazdek nie przyniósł spodziewanych wyników, dyrektywę 92/42/EWG należy zmienić, aby otworzyć drogę bardziej skutecznym systemom.~~

↓ 2005/32 (dostosowany)	motyw 36

~~Wymogi określone w dyrektywie Rady 78/170/EWG z dnia 13 lutego 1978 r. odnoszącej się do wysokiej jakości wytwornic ciepła używanych do ogrzewania pomieszczeń i wytwarzania ciepłej wody w budynkach nieprzemysłowych, nowych lub istniejących, a także do izolowania instalacji rozprowadzania ciepła i ciepłej wody sanitarnej w nowych budynkach nieprzemysłowych[32] zostały zastąpione przepisami dyrektywy 92/42/EWG, dyrektywy Rady 90/396/EWG z dnia 29 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzeń spalania paliw gazowych[33] oraz dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków[34]. Dlatego dyrektywa 78/170/EWG powinna zostać uchylona.~~

↓ 2005/32 (dostosowany)	motyw 37

~~Dyrektywa Rady 86/594/EWG z dnia 1 grudnia 1986 r. w sprawie hałasu emitowanego przez urządzenia gospodarstwa domowego[35] określa warunki, na jakich publikacja informacji na temat hałasu emitowanego przez takie urządzenia może być wymagana przez Państwa Członkowskie, a także definiuje procedurę mającą na celu określenie poziomu hałasu. Do celów harmonizacji emisje hałasów powinny zostać włączone do zintegrowanej oceny działań w zakresie środowiska. Ponieważ niniejsza dyrektywa zapewnia takie zintegrowane podejście, dyrektywa 86/594/EWG powinna zostać uchylona.~~

---

32 ~~Dz.U. L 52 z 23.2.1978, str. 32. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 82/885/EWG (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 19).~~

33 ~~Dz.U. L 196 z 26.7.1990, str. 15. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 93/68/EWG (Dz.U. L 220 z 30.8.1993, s. 1).~~

34 ~~Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 65.~~

35 ~~Dz.U. L 344 z 6.12.1986, str. 24. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).~~

↓ 2005/32 motyw 38

(35) Środki konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji[36].

↓ 2008/28 motyw 5

(36) Należy przyznać Komisji uprawnienia do zmiany lub uchylenia dyrektyw 92/42/EWG, 96/57/WE i 2000/55/WE. Decyzję o zmianie lub uchyleniu należy przyjąć zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

↓ 2008/28 motyw 6 (dostosowany)
⇨ nowy

(37) W szczególności należy przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania środków wykonawczych określających wymogi dotyczące ekoprojektu dla określonych produktów ~~wykorzystujących energię~~ ⇨ związanych z energią ⇦, w tym również do wprowadzania środków wykonawczych w trakcie okresu przejściowego oraz tam, gdzie to jest właściwe, przepisów dotyczących równoważenia różnych aspektów środowiskowych. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę innych niż istotne elementów ⌦ niniejszej ⌫ dyrektywy ~~2005/32/WE~~ poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą.

⇩ nowy

(38) Komisja powinna, w oparciu o doświadczenie związane ze stosowaniem niniejszej dyrektywy, dokonać przeglądu jej funkcjonowania i skuteczności oraz ocenić zasadność rozszerzenia zakresu dyrektywy poza produkty związane z energią. W ramach przeglądu Komisja powinna przeprowadzić konsultacje z przedstawicielami państw członkowskich oraz innymi zainteresowanymi stronami.

↓ 2005/32 motyw 39

(39) Państwa członkowskie powinny ustalić sankcje nakładane w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą. Sankcje takie powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

[36] Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

↓ 2005/32 motyw 40

(40) Należy mieć na uwadze ust. 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa[37], który stanowi, że „Rada będzie zachęcać państwa członkowskie do sporządzania dla siebie i w interesie Wspólnoty swoich własnych tabel, które będą, tak dalece jak to tylko możliwe, odzwierciedlać korelacje pomiędzy dyrektywą a środkami transpozycji, i do ich publikowania”.

↓ 2005/32 motyw 41 (dostosowany)

(41) Ponieważ państwa członkowskie nie mogą w zadowalającym stopniu osiągnąć celu proponowanego działania, a mianowicie zapewnić funkcjonowania rynku wewnętrznego ~~przez wymaganie~~ ⌦ poprzez wprowadzenie wymogu ⌫ ~~, aby produkty charakteryzowały się odpowiednim poziomem~~ ⌦ odpowiedniego poziomu ⌫ ekologiczności ⌦ produktów ⌫, a ze względu na skalę i osiągane efekty możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyżej wymienionego celu.

↓ 2005/32 motyw 42 (dostosowany)

~~Komitet Regionów był konsultowany, ale nie wydał opinii,~~

⇩ nowy

(42) Zobowiązanie do przeniesienia niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinno ograniczać się do tych przepisów, które stanowią zasadniczą zmianę w porównaniu z wcześniejszą dyrektywą. Zobowiązanie do przeniesienia przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszej dyrektywy.

(43) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku IX część B.

[37] Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1

↓ 2005/32 (dostosowany)
⇨ nowy

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia ramy ustalania wymogów Wspólnoty dotyczących ekoprojektu dla produktów ⇨ związanych z energią ⇦ ~~wykorzystujących energię~~, mając na celu zapewnienie swobodnego przepływu tych produktów na rynku wewnętrznym.

2. Niniejsza dyrektywa przewiduje ustalenie wymogów, jakie muszą spełniać produkty ~~wykorzystujące energię~~ ⇨ związane z energią ⇦ objęte przez środki wykonawcze, aby mogły zostać wprowadzone ⌦ do obrotu lub użytkowania ⌫ ~~na rynek i/lub do użytkowania~~. Przyczynia się ona do zrównoważonego rozwoju poprzez zwiększenie efektywności energetycznej i poziomu ochrony środowiska przy jednoczesnym zwiększaniu bezpieczeństwa dostaw energii.

3. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do środków przewozu osób lub ⌦ towarów ⌫~~rzeczy~~.

4. Niniejsza dyrektywa i środki wykonawcze przyjęte na jej podstawie nie stanowią uszczerbku dla prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego gospodarki odpadami oraz prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego chemikaliów, w tym prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego fluorowanych gazów cieplarnianych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie ⌦ mają ⌫ ~~będą miały~~ następujące definicje:

↓ 2005/32 (dostosowany)
⇨ nowy

1. „produkt związany z energią” ⌦ , zwany dalej „produktem”, ⌫ ~~lub „PWE”~~ oznacza ⇨ każdy towar mający wpływ na zużycie energii podczas jego używania ⇦ ~~produkt~~, który ~~po~~ ⌦ jest ⌫ ~~wprowadzeniu~~ ⌦ wprowadzany do obrotu ⌫ ~~na rynek~~ ~~i/~~lub ~~do~~ użytkowania ⇨ w Unii Europejskiej ⇦, ~~jest uzależniony od poboru energii (elektryczność, paliwa kopalne i odnawialne źródła energii) dla działania zgodnego z przeznaczeniem lub produkt do wytwarzania, przesyłania i pomiaru wspomnianej energii~~, łącznie z częściami ~~uzależnionymi od poboru energii~~, które mają zostać włączone do ⇨ produktów związanych z energią ⇦ ~~PWE~~ objętych niniejszą dyrektywą, które są wprowadzane ~~na rynek i/lub do~~ ⌦ do obrotu lub ⌫

użytkowania jako osobne części dla użytkowników końcowych, a których ekologiczność może być oceniana osobno;

↓ 2005/32 (dostosowany)
⇨ nowy

2.„części i podzespoły” oznaczają części, które mają zostać włączone do ~~PWE~~ ⇨ produktów ⇦ oraz które nie są wprowadzane ⌦ do obrotu ⌫ ~~na rynek i/~~ lub ~~do~~ użytkowania jako osobne części dla użytkowników końcowych lub których ekologiczność nie może być oceniana osobno;

3. „środki wykonawcze” oznaczają środki przyjmowane na podstawie niniejszej dyrektywy, ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu w odniesieniu do zdefiniowanych ~~PWE~~ ⇨ produktów ⇦ lub ich aspektów środowiskowych;

4. „wprowadzenie ⌦ do obrotu ⌫ ~~na rynek~~” oznacza udostępnienie ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ po raz pierwszy na rynku wspólnotowym z zamiarem jego dystrybucji lub używania na terytorium Wspólnoty za wynagrodzeniem lub bezpłatnie i niezależnie od techniki sprzedaży;

5. „wprowadzenie do użytkowania” oznacza pierwsze wykorzystanie ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ zgodnie z jego przeznaczeniem przez użytkownika końcowego we Wspólnocie;

6. „producent” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która produkuje ~~PWE~~ ⇨ produkty ⇦ objęte niniejszą dyrektywą i jest odpowiedzialna za ich zgodność z niniejszą dyrektywą, zamierza wprowadzić je ⌦ do obrotu lub ⌫ ~~na rynek i/lub do~~ użytkowania pod własną nazwą producenta lub znakiem towarowym lub do własnego użytku producenta. W razie braku producenta zdefiniowanego w pierwszym zdaniu lub importera zdefiniowanego w pkt 8, za producenta uważana będzie osoba fizyczna lub prawna, która wprowadza ⌦ do obrotu lub ⌫ ~~na rynek i/lub do~~ użytkowania ~~PWE~~ ⇨ produkty ⇦objęte niniejszą dyrektywą;

7. „autoryzowany przedstawiciel” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę we Wspólnocie, która otrzymała pisemne upoważnienie od producenta do wykonywania w jego imieniu wszelkich lub niektórych z jego zobowiązań oraz formalności wynikających z niniejszej dyrektywy;

8. „importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Wspólnoty, która w ramach swojej działalności gospodarczej wprowadza ⌦ do obrotu we Wspólnocie ⌫ ~~na rynek Wspólnoty~~ produkt pochodzący z państwa trzeciego;

9. „materiały” oznaczają wszelkie materiały wykorzystywane w cyklu życia danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦;

10. „projektowanie produktu” oznacza zbiór procesów, przekształcających wymogi prawne, techniczne, dotyczące bezpieczeństwa, funkcjonalne, rynkowe i inne wymogi, które mają być spełniane przez dany ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦, w specyfikację techniczną tego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦;

11. „aspekt środowiskowy” oznacza element lub funkcję danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦, która może wchodzić we wzajemną reakcję ze środowiskiem podczas cyklu życia produktu;

12. „oddziaływanie na środowisko” oznacza wszelkie zmiany w środowisku, w całości lub częściowo wynikające z działania danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ podczas jego cyklu życia;

13. „cykl życia” oznacza kolejne i połączone ze sobą etapy istnienia ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ od wykorzystania surowca do ~~ostatecznej likwidacji~~ ⌦ ostatecznego unieszkodliwienia ⌫;

14. „ponowne wykorzystanie” oznacza działanie, dzięki któremu dany ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ lub jego części, które osiągnęły koniec pierwotnego użytkowania, są wykorzystywane w tym samym celu, dla którego zostały stworzone, łącznie z dalszym wykorzystaniem danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦, który jest zwracany do punktów skupu, dystrybutorów, placówek zajmujących się recyklingiem lub producentów, a także ponownym wykorzystaniem danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ po odnowieniu;

15. „recykling” oznacza ponowne przetworzenie w procesie produkcyjnym odpadów materiałowych do pierwotnego celu produktu lub do innych celów, jednak z wyłączeniem odzyskiwania energii;

16. „odzyskiwanie energii” oznacza wykorzystanie odpadów palnych jako sposobu wytwarzania energii w procesie bezpośredniego spalania z użyciem innych odpadów lub bez ich użycia, ale z odzyskiwaniem ciepła;

🡻 2005/32 (dostosowany)

17. „odzyskiwanie” oznacza którąkolwiek z odpowiednich operacji określonych w załączniku II B do dyrektywy Rady ~~75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r.~~ ⌦ 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. ⌫ w sprawie odpadów[38];

18. „odpady” oznaczają jakąkolwiek substancję lub obiekt należąc~~y~~e do kategorii określonych w załączniku I do dyrektywy ~~75/442/EWG~~⌦ 2006/12/WE ⌫, któr~~y~~ą ~~(który)~~ właściciel wyrzuca, zamierza wyrzucić albo do wyrzucenia któryc~~hej~~h ~~(którego)~~ jest zobowiązany;

---

38 Dz.U. L ~~194 z 25.7.1975, s. 39.~~⌦ 114 z 27.4.2006, s. 9 ⌫. ~~Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.~~

↓ 2005/32 (dostosowany)
⇨ nowy

19. „niebezpieczne odpady” oznaczają wszelkie odpady objęte art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych[39];

20. „profil ekologiczny” oznacza opis, zgodnie ze środkiem wykonawczym mającym zastosowanie do ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦, elementów wejściowych i wyjściowych (jak materiały, emisje i odpady), związanych z danym ~~PWE~~ ⇨ produktem ⇦ w całym jego cyklu życia, które są ważne z punktu widzenia oddziaływania przez niego na środowisko oraz są wyrażone w ilościach fizycznych, które można zmierzyć;

21. „ekologiczność” w stosunku do danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ oznacza wyniki zarządzania przez producenta aspektami środowiskowymi ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦, znajdującymi odzwierciedlenie w dokumentacji technicznej;

22. „poprawa ekologiczności” oznacza proces udoskonalania ekologiczności danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ w odniesieniu do kolejnych generacji produktu, chociaż niekoniecznie dotycząca wszystkich aspektów środowiskowych produktu jednocześnie;

23. „ekoprojekt” oznacza uwzględnienie aspektów środowiskowych przy projektowaniu produktu celem poprawy ekologiczności ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ podczas jego całego cyklu życia;

24. „wymóg dotyczący ekoprojektu” oznacza jakikolwiek wymóg związany z danym ~~PWE~~ ⇨ produktem ⇦ lub projektem danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦, którego celem jest poprawa jego ekologiczności, lub jakikolwiek wymóg dotyczący dostarczania informacji odnoszących się do aspektów środowiskowych danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦;

25. „ogólny wymóg dotyczący ekoprojektu” oznacza jakikolwiek wymóg dotyczący ekoprojektu w oparciu o całkowity profil danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ bez ustanowionych wartości granicznych w zakresie poszczególnych aspektów środowiskowych;

26. „szczególny wymóg dotyczący ekoprojektu” oznacza określony ilościowo i dający się zmierzyć wymóg dotyczący ekoprojektu, odnoszący się do konkretnego aspektu środowiskowego danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦, np. zużycie energii podczas używania, obliczane dla danej jednostki parametrów wyjściowych;

27. „zharmonizowana norma” oznacza specyfikację techniczną przyjętą przez uznany urząd normalizacyjny na podstawie upoważnienia uzyskanego od Komisji, zgodnie z procedurami ustanowionymi w dyrektywie 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania

[39] Dz.U. L 377 z 31.12.1991, s. 20.~~Dyrektywa zmieniona dyrektywą 94/31/WE (Dz.U. L 168 z 2.7.1994, str. 28).~~

informacji w zakresie norm i przepisów technicznych[40] w celu ustalenia wymogu europejskiego, zgodność z którym nie jest obowiązkowa.

Artykuł 3

Wprowadzenie ⌦ do obrotu lub ⌫ ~~na rynek i/lub wprowadzenie do~~ użytkowania

1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, że ~~PWE~~ ⇨ produkty ⇦ objęte środkami wykonawczymi mogą zostać wprowadzone ⌦ do obrotu lub ⌫ ~~na rynek i/lub do~~ użytkowania jedynie, jeżeli spełniają one warunki określone w tych środkach i noszą ⌦ oznakowanie ⌫ ~~oznaczenie~~ CE, zgodnie z art. 5.

2. Państwa członkowskie wyznaczają organy odpowiedzialne za nadzór rynku. Zapewniają, że takie organy posiadają i wykorzystują niezbędne uprawnienia do podejmowania odpowiednich środków, ⌦ do których są zobowiązane ⌫ ~~przyznane im~~ na mocy niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie określą zadania, uprawnienia oraz uzgodnienia organizacyjne właściwych organów, które będą uprawnione do:

(i) organizowania odpowiednich kontroli zgodności ~~PWE~~ ⇨ produktów ⇦ na odpowiednią skalę oraz zobowiązywania producenta lub jego upoważnionych przedstawicieli do wycofania niezgodnych ~~PWE~~ ⇨ produktów ⇦ z rynku, zgodnie z art. 7,

(ii) żądania przedstawienia wszelkich niezbędnych informacji przez zaangażowane strony, jak to określono w środkach wykonawczych,

(iii) pobierania próbek produktów i poddawania ich testom zgodności.

3. Państwa członkowskie informują Komisję o wynikach nadzoru rynku, a w stosownych przypadkach Komisja przekazuje takie informacje innym państwom członkowskim.

4. Państwa członkowskie zapewniają, konsumentom i innym zainteresowanym stronom, możliwość przekazania właściwym ⌦ organom ⌫ ~~władzom~~ uwag na temat zgodności produktu.

Artykuł 4

Obowiązki importera

W przypadku gdy ~~importer~~⌦ producent ⌫ nie ma siedziby na obszarze Wspólnoty oraz w przypadku braku autoryzowanego przedstawiciela, obowiązek:

– zapewnienia, że ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ wprowadzony ⌦ do obrotu lub użytkowania ⌫ ~~na rynek lub do użytku~~ jest zgodny z niniejszą dyrektywą oraz danym środkiem wykonawczym,

– udostępnienia deklaracji zgodności oraz dokumentacji technicznej,

---

[40] Dz.U. L 204~~,~~ z 21.7.1998, s. 37. ~~Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.~~

spoczywa na importerze.

Artykuł 5

Oznakowanie i deklaracja zgodności

1. Zanim dany ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ objęty środkami wykonawczymi zostanie wprowadzony ⌦ do obrotu lub ⌫ ~~na rynek i/lub do~~ użytkowania, zostaje na nim umieszczone oznakowanie zgodności CE i wydana deklaracja zgodności, jeżeli producent lub jego autoryzowany przedstawiciel zapewnia i oświadcza, że ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ jest zgodny z wszystkimi odpowiednimi przepisami danego środka wykonawczego.

2. Oznakowanie zgodności CE składa się z inicjałów „CE”, jak pokazano w załączniku III.

3. Deklaracja zgodności zawiera elementy określone w załączniku VI i odnosi się do odpowiedniego środka wykonawczego.

4. Umieszczanie oznakowań na danym ~~PWE~~ ⇨ produkcie ⇦, które mogą wprowadzić użytkowników w błąd co do znaczenia lub formy oznakowania CE, jest zakazane.

5. Państwa członkowskie mogą wymagać dostarczenia informacji na podstawie części 2 załącznika I w swoim urzędowym języku (językach), ⌦ w momencie ⌫ dostarczenia~~u~~ ~~PWE~~ ⇨ produktu⇦do użytkownika końcowego.

Państwa członkowskie również wyrażają zgodę, aby informacje takie były dostarczane w jednym lub w większej ilości innych urzędowych języków Wspólnoty.

Przy stosowaniu pierwszego akapitu, państwa członkowskie biorą pod uwagę w szczególności:

a) czy informacje mogą być dostarczane za pomocą zharmonizowanych symboli lub uznanych kodów lub innych środków;

b) rodzaj użytkownika przewidywany dla ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ oraz charakter informacji, które mają zostać przekazane.

Artykuł 6

Swobodny przepływ

1. Państwa członkowskie nie zakazują, nie ograniczają ani nie utrudniają wprowadzania ⌦ do obrotu lub ⌫ ~~na rynek i/lub~~ do użytkowania na swoich terytoriach ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ spełniającego wszystkie odpowiednie wymogi danego środka wykonawczego i posiadającego oznakowanie CE zgodnie z art. 5 ze względu na wymogi dotyczące ekoprojektu odnoszące się do tych jego parametrów, o których mowa w załączniku I część 1, objętych danym środkiem wykonawczym.

2. Państwa członkowskie nie zakazują, nie ograniczają ani nie utrudniają wprowadzania ⌦ do obrotu ⌫ ~~na rynek~~ lub do użytkowania na swoich terytoriach danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ noszącego ⌦ oznakowanie ⌫ ~~oznaczenie~~ CE zgodnie z art. 5 ze względu na

wymogi dotyczące ekoprojektu odnoszące się do tych jego parametrów, o których mowa w załączniku I część 1, i co do których obowiązujący środek wykonawczy stanowi, że wymogi dotyczące ekoprojektu w stosunku do niego nie są konieczne.

3. Państwa członkowskie nie zakazują wystawiania, na przykład podczas targów handlowych, wystaw i pokazów,~~PWE~~ ⇨ produktów ⇦, które nie są zgodne z przepisami odpowiednich środków wykonawczych, pod warunkiem że zaopatrzone będą one w widoczne oznaczenia, iż nie mogą zostać wprowadzone ⌦ do obrotu lub ⌫~~na rynek i/lub do~~ użytkowania przed zapewnieniem ich zgodności z przepisami.

Artykuł 7

Klauzula ochronna

1. Jeżeli dane państwo członkowskie stwierdzi, iż dany ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ posiadający oznakowanie CE, ⌦ o którym mowa ⌫ ~~wymienione~~ w art. 5 i używany zgodnie ze swoim przeznaczeniem nie spełnia wszystkich odpowiednich przepisów danego środka wykonawczego, producent lub jego autoryzowany przedstawiciel jest zobowiązany do spowodowania, aby ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ spełniał przepisy danego środka wykonawczego ~~i~~/lub był zgodny z oznakowaniem CE oraz do zaprzestania naruszeń zgodnie z warunkami ustalonymi przez państwo członkowskie.

W przypadku istnienia wystarczających dowodów na to, że ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ może nie być zgodny z przepisami określonymi powyżej, państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki, które w zależności od wagi ⌦ stwierdzonej niezgodności ⌫ ~~tych przepisów~~ mogą doprowadzić nawet do ustanowienia zakazu wprowadzania ⌦ do obrotu ⌫ ~~na rynek~~ ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ do czasu zapewnienia zgodności z tymi przepisami.

Jeżeli brak zgodności ⌦ utrzymuje się ⌫ ~~trwa~~, państwo członkowskie podejmuje decyzję ograniczającą lub wprowadzającą zakaz wprowadzania omawianego ⇨ produktu ⇦ ~~PWE~~ ⌦ do obrotu lub ⌫ ~~na rynek i/lub do~~ użytkowania lub zapewnia jego wycofanie z ⌦ obrotu ⌫ ~~rynku~~.

W przypadku wprowadzenia zakazu lub wycofania z ⌦ obrotu ⌫ ~~rynku~~ Komisja i pozostałe państwa członkowskie są o tym fakcie bezzwłocznie informowane.

2. Wszelkie decyzje przyjęte przez państwo członkowskie na podstawie niniejszej dyrektywy, ograniczające lub zakazujące wprowadzania danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ ⌦ do obrotu lub ⌫ ~~na rynek i/lub do~~ użytkowania, wskazują przyczyny, na których decyzje te się opierają.

Taka decyzja jest notyfikowana zainteresowanej stronie, która jest jednocześnie informowana o przysługujących jej środkach prawnych dostępnych na podstawie przepisów obowiązujących w danym państwie członkowskim oraz o terminach, w jakich może ona~~o~~ skorzystać z powyższych środków.

3. Państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję i inne państwa członkowskie o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie ust. 1, wskazując ich przyczyny, a w szczególności czy niezgodność wynika z:

a) niespełnienia wymogów odpowiedniego środka wykonawczego;

b) nieprawidłowego zastosowania zharmonizowanych norm, o których mowa w art. 10 ust. 2;

c) ⌦ braków ⌫ ~~usterek~~ w zharmonizowanych normach, o których mowa w art. 10 ust. 2.

4. Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z zainteresowanymi stronami i może zasięgać porad technicznych od niezależnych ekspertów zewnętrznych.

Po takich konsultacjach Komisja natychmiast informuje państwo członkowskie, które podjęło decyzję, oraz inne państwa członkowskie o swoim stanowisku.

Jeżeli Komisja uzna, że decyzja była nieuzasadniona, niezwłocznie informuje o tym państwa członkowskie.

5. Jeżeli decyzja, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, opiera się na ~~usterce~~ ⌦ braku ⌫ w zharmonizowanych normach, Komisja niezwłocznie wszczyna procedurę określoną w art. 10 ust. 2, 3 i 4. Jednocześnie Komisja informuje komitet, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

6. Państwa członkowskie i Komisja podejmują wszystkie niezbędne środki w celu zagwarantowania poufności w odniesieniu do informacji dostarczonych w trakcie tej procedury, jeżeli jest to uzasadnione.

7. Decyzje podjęte przez państwa członkowskie na podstawie niniejszego artykułu są podawane do publicznej wiadomości w sposób przejrzysty.

8. Opinia Komisji na temat tych decyzji jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 8

Ocena zgodności

1. Przed wprowadzeniem ⌦ do obrotu lub ⌫ ~~na rynek i/lub do~~ użytkowania ~~takiego~~ ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ objętego środkami wykonawczymi, producent lub autoryzowany przedstawiciel zapewnia przeprowadzenie oceny zgodności ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ ze wszystkimi odpowiednimi wymogami mającego zastosowanie środka wykonawczego.

2. Procedury oceny zgodności są określone w środkach wykonawczych i pozostawiają producentom wybór pomiędzy wewnętrzną kontrolą projektu opisaną w załączniku IV a systemem zarządzania opisanym w załączniku V. Tam, gdzie zostanie to należycie uzasadnione i dostosowane do ryzyka, procedura oceny zgodności jest określona w ramach właściwych modułów, opisanych w decyzji 93/465/EWG.

Jeśli państwo członkowskie dysponuje wyraźnymi przesłankami wskazującymi na prawdopodobną niezgodność danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ z właściwymi przepisami, publikuje ono w możliwie najkrótszym terminie uzasadnioną ocenę zgodności ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦, ⌦ która ⌫ ~~jaka~~ może być dokonana przez odpowiedni organ w celu podjęcia na czas ewentualnych działań korekcyjnych.

Jeżeli dany ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ objęty środkami wykonawczymi został zaprojektowany przez organizację zarejestrowaną zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. dopuszczającym dobrowolny udział organizacji w systemie ⌦ zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego ⌫ ~~ekozarządzania i audytu~~ we Wspólnocie (EMAS)[41], a funkcja projektowa mieści się w zakresie tej rejestracji, system zarządzania przyjęty przez tę organizację uznaje się za spełniający wymogi załącznika V do niniejszej dyrektywy.

Jeżeli dany ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ objęty środkami wykonawczymi został zaprojektowany przez organizację posiadającą system zarządzania obejmujący funkcję projektu produktu i został wdrożony zgodnie ze zharmonizowanymi normami, których numery referencyjne zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, taki system zarządzania uznaje się za spełniający odpowiednie wymogi załącznika V.

3. Po wprowadzeniu ⌦ do obrotu ⌫ ~~na rynek~~ lub do użytkowania ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ objętego środkami wykonawczymi, producent lub jego autoryzowany przedstawiciel przechowują odpowiednie dokumenty, związane z przeprowadzoną oceną zgodności, oraz wydane deklaracje zgodności z możliwością udostępnienia ich państwom członkowskim w celu kontroli przez okres 10 lat od wyprodukowania ostatniego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ tego typu.

Odpowiednie dokumenty są udostępniane w ciągu 10 dni od otrzymania wniosku od właściwego organu państwa członkowskiego.

4. Dokumenty związane z oceną zgodności i deklaracją zgodności, wymienione w art. 5, są sporządzane w jednym z urzędowych języków Wspólnoty.

Artykuł 9

Domniemanie zgodności

1. Państwa członkowskie uznają ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ , który posiada oznakowanie CE określone w art. 5, za spełniający odpowiednie przepisy danego środka wykonawczego.

2. Państwa członkowskie uznają ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦, do którego mają zastosowanie zharmonizowane normy, a którego numery referencyjne opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, za spełniający wszystkie odpowiednie przepisy danego środka wykonawczego, z którym związane są te normy.

3. Zakłada się, że ~~PWE~~ ⇨ produkty ⇦, którym przyznano wspólnotowe oznakowanie ekologiczne na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000, spełniają wymogi dotyczące ekoprojektu ⌦ zawarte w ⌫ odpowiedni~~mego~~ środk~~ua~~ wykonawczy~~mego~~ w takim stopniu, w jakim spełnia te wymogi oznakowanie ekologiczne.

4. Do celów domniemania zgodności w kontekście niniejszej dyrektywy, Komisja, działając zgodnie z procedurą opisaną w art. 19 ust. 2, może zdecydować, że inne oznakowania ekologiczne spełniają warunki odpowiadające oznakowaniu ekologicznemu Wspólnoty, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1980/2000. ~~PWE~~ ⇨ Produkty ⇦, które uzyskały takie

[41] Dz.U. L 114 z 24.4.2001, s. 1.

inne oznakowanie ekologiczne, uznaje się za spełniające wymogi dotyczące ekoprojektu ⌦ zawarte w ⌫ odpowiednim~~ego~~ środku~~a~~ wykonawczym~~ego~~ w stopniu, w jakim wymogi te spełniane są przez ⌦ to ⌫ oznakowanie ekologiczne.

Artykuł 10

Zharmonizowane normy

1. Państwa członkowskie zapewniają w możliwym zakresie podjęcie odpowiednich środków w celu umożliwienia zainteresowanym stronom konsultacji na szczeblu krajowym w zakresie procesu przygotowania i monitorowania zharmonizowanych norm.

2. W przypadku gdy dane państwo członkowskie lub Komisja uznaje, iż zharmonizowane normy, co do których zastosowania zakłada się, że spełniają szczególne przepisy odpowiedniego środka wykonawczego, nie spełniają tych przepisów w pełni, zainteresowane państwo członkowskie lub Komisja informuje o tym Stały Komitet ustanowiony na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE z podaniem przyczyn. Komitet ten wydaje opinię w trybie pilnym.

3. W świetle opinii komitetu Komisja podejmuje decyzję o tym, czy opublikować, opublikować w ograniczonym zakresie, utrzymać lub wycofać odniesienia do rozpatrywanych zharmonizowanych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Komisja informuje zainteresowaną europejską instytucję normalizacyjną oraz, jeżeli to konieczne, udziela nowego upoważnienia w celu weryfikacji zharmonizowanych norm.

Artykuł 11

Wymogi dotyczące części i podzespołów

Środki wykonawcze mogą wymagać od producentów lub ich autoryzowanych przedstawicieli, wprowadzających ⌦ do obrotu lub użytkowania ⌫ ~~na rynek~~ części i podzespoły ~~i/lub wprowadzających je do użytkowania~~, aby przekazywali producentowi danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ objętego przepisami wykonawczymi odpowiednie informacje o składzie materiałowym i zużyciu energii, materiałach ~~i~~/lub zasobach części lub podzespołów.

Artykuł 12

Współpraca administracyjna i wymiana informacji

1. Państwa członkowskie zapewniają podjęcie odpowiednich środków zmierzających do zachęcenia władz odpowiedzialnych za wykonanie niniejszej dyrektywy do wzajemnej współpracy i do przekazywania sobie nawzajem oraz Komisji informacji w celu wspomagania funkcjonowania niniejszej dyrektywy, a w szczególności wspierania w wykonaniu art. 7.

Współpraca administracyjna i wymiana informacji wykorzystuje w najwyższym możliwym stopniu elektroniczne środki łączności i może być wspierana za pomocą odpowiednich programów wspólnotowych.

Państwa członkowskie informują Komisję o tym, które ⌦ organy ⌫ ~~władze~~ są odpowiedzialne za stosowanie niniejszej dyrektywy.

2. Charakterystykę i strukturę wymiany informacji pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 19 ust. 2.

3. Komisja podejmuje odpowiednie środki w celu zachęcenia i przyczynienia się do współpracy pomiędzy państwami członkowskimi, o której mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 13

Małe i średnie przedsiębiorstwa

1. W kontekście programów, z których mogą korzystać MŚP oraz bardzo małe przedsiębiorstwa, Komisja bierze pod uwagę inicjatywy mające na celu pomoc MŚP i bardzo małym przedsiębiorstwom we włączeniu w proces projektowania swoich produktów aspektów ochrony środowiska, w tym efektywności energetycznej.

🡻 2008/28 art. 1 ust. 1

2. Wytyczne uwzględniające specyfikę MŚP działających w sektorze produkcji objętym środkiem wykonawczym mogą towarzyszyć temu środkowi. W razie konieczności i zgodnie z ust. 1 Komisja może przygotować dodatkowe opracowania specjalistyczne, by ułatwić MŚP wdrażanie niniejszej dyrektywy.

🡻 2005/32 (dostosowany)
⇨ nowy

3. Państwa członkowskie, w szczególności wzmacniając sieci i struktury wsparcia, udzielają MŚP oraz bardzo małym przedsiębiorstwom zachęt do przyjęcia podejścia rozsądnego z punktu widzenia ochrony środowiska już na etapie projektowania produktów, jak również do dostosowywania się do przyszłego prawodawstwa europejskiego.

Artykuł 14

Informacje dla konsumentów

Zgodnie z odpowiednim środkiem wykonawczym producenci zapewniają w formie, którą uważają za stosowną, ~~by~~ ⌦ że ⌫ konsumenci ~~korzystający z~~ produktów ~~pobierających energię otrzymywali~~ ⌦ otrzymują ⌫:

– wymagane informacje na temat roli, jaką mogą oni odegrać w zrównoważonym korzystaniu z danego produktu,

– jeśli wymagają tego środki wykonawcze: profil ekologiczny produktu oraz korzyści wynikające z ekoprojektu.

Artykuł 15

Środki wykonawcze

↓ 2008/28 art. 1 ust. 2 lit a) (dostosowany)
⇨ nowy

1. W przypadku gdy dany ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ spełnia kryteria określone w ust. 2, jest on objęty środkami wykonawczymi lub środkami samoregulacji zgodnie z ust. 3 lit. b).Takie środki wykonawcze, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 19 ust. 3.

↓ 2005/32 (dostosowany)
⇨ nowy

2. Kryteria, o których mowa w ust. 1, są następujące:

a) wysokość sprzedaży ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ we Wspólnocie jest znacząca, orientacyjnie wynosi więcej niż 200000 sztuk w ciągu roku według najnowszych dostępnych danych;

b)~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦, uwzględniając ilości wprowadzone na rynek i/lub do użytkowania, ma znaczący wpływ na środowisko naturalne we Wspólnocie, jak to określono w strategicznych priorytetach Wspólnoty określonych w decyzji nr 1600/2002/WE;

c) ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ posiada znaczący potencjał w zakresie poprawy jego ekologiczności bez pociągania za sobą nadmiernych kosztów, ze szczególnym uwzględnieniem:

– braku innego odpowiedniego prawodawstwa wspólnotowego lub braku odpowiedniego rozwiązania problemu przez siły rynkowe;

– dużych rozbieżności w zakresie ekologiczności pomiędzy dostępnymi na rynku ~~PWE~~ ⇨ produktami ⇦ o równorzędnej funkcjonalności.

3. Przygotowując projekt środka wykonawczego, Komisja bierze pod uwagę wszelkie opinie wyrażone przez komitet, o którym mowa w art. 19 ust. 1, a ponadto uwzględnia:

a) priorytety ekologiczne Wspólnoty, jak te określone w decyzji nr 1600/2002/WE lub w opracowanym przez Komisję ~~programie Komisji dotyczącym Europejskiego Programu Ochrony Klimatu~~ ⌦ Europejskim programie dotyczącym zmian klimatu ⌫ (ECCP);

b) odpowiednie akty prawne Wspólnoty oraz samoregulację, takie jak dobrowolne umowy, które po ocenie zgodnej z art. 17 powinny w założeniu umożliwić szybsze

osiągnięcie politycznych celów lub niższe wydatki, niż zostało to przyjęte w obowiązkowych wymogach.

4. Przygotowując projekt środka wykonawczego Komisja:

a) weźmie pod uwagę cykl życia ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ , a także jego wszystkie istotne aspekty środowiskowe, w tym efektywność energetyczną. Kompleksowość analiz aspektów środowiskowych i zdolności do ich poprawy musi być proporcjonalna do ich znaczenia. Przyjęcie wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie istotnych aspektów środowiskowych danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦, nie może być nadmiernie opóźnione z powodu niepewności dotyczących innych aspektów;

b) dokonuje oceny, która uwzględni wpływ na środowisko, konsumentów i producentów, w tym małe i średnie przedsiębiorstwa, z punktu widzenia konkurencyjności, biorąc pod uwagę także rynki spoza Wspólnoty, innowacyjności, dostępu do rynku oraz kosztów i korzyści;

c) uwzględnia istniejące krajowe ustawodawstwo w zakresie środowiska, które państwa członkowskie uważają za właściwe;

d) przeprowadza odpowiednie konsultacje z zaangażowanymi stronami;

e) przygotuje ⌦ uzasadnienie ⌫ ~~memorandum wyjaśniające~~ do projektu środka wykonawczego w oparciu o ocenę, o której mowa w lit. b);

f) ustala datę/daty wprowadzenia, wszelkie tymczasowe lub przejściowe środki lub okresy, uwzględniając w szczególności ewentualny wpływ na MŚP lub na poszczególne grupy produktów wytwarzanych przede wszystkim przez MŚP.

5. Środki wykonawcze muszą spełniać następujące kryteria:

a) nie mogą mieć znacznego negatywnego wpływu na funkcjonalność produktu z punktu widzenia użytkownika;

b) nie mogą mieć negatywnego wpływu na zdrowie, bezpieczeństwo i środowisko naturalne;

c) nie mogą mieć znacznego negatywnego wpływu na konsumentów, w szczególności co do dostępności cenowej i kosztu cyklu życia produktu;

d) nie mogą mieć znacznego negatywnego wpływu na konkurencyjność przemysłu;

e) co do zasady, ustalenie wymogu dotyczącego ekoprojektu nie może skutkować narzuceniem technologii jednego producenta pozostałym producentom;

f) nie może zostać narzucone nadmierne obciążenie administracyjne na producentów.

6. Środki wykonawcze określą podstawowe wymogi dotyczące ekoprojektu zgodnie z załącznikiem I i/lub załącznikiem II.

Szczególne wymogi dotyczące ekoprojektu wprowadza się dla wybranych aspektów środowiskowych, które w poważnym stopniu oddziałują na środowisko.

Środki wykonawcze mogą także stanowić, że żadne wymogi dotyczące ekoprojektu nie są niezbędne w odniesieniu do niektórych określonych parametrów ekoprojektu, o których mowa w załączniku I część 1.

7. Wymogi są sformułowane w taki sposób, aby zapewnić, że organy kontroli rynku mogą stwierdzić zgodność ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ z wymogami środka wykonawczego. Środek wykonawczy określa, czy procedura weryfikacji może zostać przeprowadzona bezpośrednio na ~~PWE~~ ⇨ produkcie ⇦, czy też na podstawie dokumentacji technicznej.

8. Środki wykonawcze obejmują elementy określone w załączniku VII.

9. Odpowiednie badania i analizy przeprowadzone przez Komisję podczas opracowywania środków wykonawczych powinny zostać podane do publicznej wiadomości, w szczególności uwzględniając ułatwienie dostępu i korzystania z nich przez zainteresowane MŚP.

🡻 2008/28 art. 1 ust. 2 lit b)

10. W stosownych przypadkach do środka wykonawczego określającego wymagania dotyczące ekoprojektu dołączone zostaną przepisy dotyczące równoważenia różnych aspektów środowiskowych. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 19 ust. 3.

🡻 2005/32 (dostosowany)

Artykuł 16

Plan prac

1. Zgodnie z kryteriami zawartymi w art. 15 oraz po konsultacji z Forum Konsultacyjnym, o którym mowa w art. 18, Komisja, nie później niż 6 lipca 2007 r. określa plan prac, który podaje się do publicznej wiadomości.

Plan prac określa na następne trzy lata sugerowaną listę grup produktów, które będą traktowane priorytetowo przy wprowadzaniu środków wykonawczych.

Plan prac jest okresowo zmieniany przez Komisję po konsultacji z Forum Konsultacyjnym.

2. Jednakże w okresie przejściowym, kiedy pierwszy plan prac, o którym mowa w ust. 1, będzie ustalany, ⌦ Komisja, ⌫ ~~oraz~~ z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 15 i po konsultacji z Forum Konsultacyjnym, ~~Komisja~~ odpowiednio wprowadza z wyprzedzeniem:

– środki wykonawcze, poczynając od tych produktów, które zostały określone przez ECCP jako posiadające duży potencjał redukcji emisji gazów cieplarnianych w sposób oszczędny, takich jak sprzęt grzewczy i służący do grzania wody, systemy o napędzie elektrycznym, oświetlenie i sprzęt biurowy zarówno do użytku domowego, jak i w sektorze usług, urządzenia gospodarstwa domowego, elektronika użytkowa oraz systemy HVAC (ogrzewanie, wentylacja i klimatyzacja);

– oddzielny środek wykonawczy służący zmniejszeniu strat wynikających ze stosowania trybu czuwania dla danej grupy produktów.

↓ 2008/28 art. 1 ust. 3 lit. b)

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 19 ust. 3.

↓ 2005/32 (dostosowany)

Artykuł 17

Samoregulacja

Dobrowolne umowy lub inne środki o charakterze samoregulacji przedstawiane jako alternatywa dla środków wykonawczych w kontekście tej dyrektywy są oceniane przynajmniej na podstawie załącznika VIII.

Artykuł 18

Forum Konsultacyjne

Komisja zapewnia, że podczas wykonywania swoich czynności przestrzega, w odniesieniu do każdego ze środków wykonawczych, zrównoważonego udziału przedstawicieli państw członkowskich i wszystkich zainteresowanych stron, związanych z omawianym produktem/grupą produktów, ⌦ takich jak przedstawiciele branż przemysłowych, w tym MŚP i rzemieślników ⌫ ~~jak przemysł w tym MŚP, rzemiosło~~, związki zawodowe, handlowcy, detaliści, importerzy, organizacje ochrony środowiska i organizacje konsumenckie. Strony te uczestniczą przede wszystkim w określaniu i weryfikacji środków wykonawczych, w analizowaniu skuteczności ustalonych mechanizmów ⌦ nadzoru ⌫ ~~monitorowania~~ rynku oraz w ocenianiu dobrowolnych umów i innych środków samoregulacji. Strony te spotykają się na Forum Konsultacyjnym. Regulamin forum ustala Komisja.

Artykuł 19

Procedura komitetowa~~u~~

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku ⌦ odesłania ⌫ ~~odniesienia~~ do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

↓ 2008/28 art. 1 ust. 4

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

↓ 2005/32 (dostosowany)

Artykuł 20

Sankcje

Państwa członkowskie określają ⌦ zasady ⌫ ~~sankcje~~, stosowane w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy ⌦ i podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich egzekwowania ⌫ . ⌦ Przewidziane ⌫ sankcje ~~te~~ są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, uwzględniają zakres niezgodności i ilość sztuk produktów wprowadzonych na rynek wspólnotowy niezgodnych z przepisami. ⌦Najpóźniej do dnia określonego w art. 23 ust. 1 państwa członkowskie powiadamiają o tych przepisach Komisję, a następnie bezzwłocznie powiadamiają o wszystkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą. ⌫

~~*Artykuł 21*~~

~~**Zmiany**~~

~~1. W dyrektywie 92/42/EWG wprowadza się następujące zmiany:~~

~~1. skreśla się art. 6;~~

~~2. dodaje się następujący artykuł:~~

~~*„Artykuł 10a*~~

~~Niniejsza dyrektywa stanowi środek wykonawczy, w rozumieniu art. 15 dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących eko-projektu dla produktów wykorzystujących energię[42], odnoszący się do efektywności energetycznej podczas użytkowania, zgodnie z powołaną dyrektywą, i może być zmieniona lub uchylona zgodnie z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2005/32/WE.”»~~

~~3. skreśla się załącznik I, sekcja 2;~~

~~4. skreśla się załącznik II.~~

~~2. W dyrektywie 96/57/EWG wprowadza się następujące zmiany:~~

[42] ~~Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 29.~~

~~Dodaje się następujący artykuł:~~

~~*„Artykuł 9a*~~

~~Niniejsza dyrektywa stanowi środek wykonawczy, w rozumieniu art. 15 dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących eko-projektu dla produktów wykorzystujących energię[43], odnoszący się do efektywności energetycznej podczas użytkowania, zgodnie z powołaną dyrektywą, i może być zmieniona lub uchylona zgodnie z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2005/32/WE.”»~~

~~3. W dyrektywie 2000/55/EWG wprowadza się następujące zmiany:~~

~~Dodaje się następujący artykuł:~~

~~*„Artykuł 9a*~~

~~Niniejsza dyrektywa stanowi środek wykonawczy, w rozumieniu art. 15 dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących eko-projektu dla produktów wykorzystujących energię[44], odnoszący się do efektywności energetycznej podczas użytkowania, zgodnie z powołaną dyrektywą, i może być zmieniona lub uchylona zgodnie z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2005/32/WE.”»~~

~~*Artykuł 22*~~

~~**Uchylenia**~~

~~Dyrektywy 78/170/EWG i 86/594/EWG tracą moc. Państwa Członkowskie mogą nadal stosować istniejące przepisy krajowe przyjęte na mocy dyrektywy 86/594/EWG do czasu, kiedy zostaną przyjęte środki wykonawcze dotyczące produktów zgodnie z niniejszą dyrektywą.~~

↓ 2005/32 (dostosowany) ⇨ nowy

Artykuł ~~23~~21

Ocena

Nie później niż ~~dnia 6 lipca 2010 r.~~ ⇨ w 2012 r. ⇦ Komisja dokonuje oceny ⇨ zasadności rozszerzenia zakresu dyrektywy na produkty niezwiązane z energią, ⇦ skuteczności tej dyrektywy i środków wykonawczych do niej, a także progu dla środków wykonawczych,

---

43 ~~Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 29.~~

44 ~~Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 29.~~

mechanizmów nadzoru rynku oraz wszelkich właściwych samoregulacji wynikłych z jej wdrożenia, po konsultacji z Forum Konsultacyjnym, o którym mowa w art. 18, a jeżeli okaże się to konieczne, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ⌦ wnioski legislacyjne ⌫ ~~zalecenia~~ dotyczące zmiany niniejszej dyrektywy.

Artykuł ~~24~~22

Poufność

Wymogi dotyczące przekazywania informacji, o których mowa w art. 11 oraz w załączniku I część 2, przez producenta i/lub jego autoryzowanego przedstawiciela są proporcjonalne i uwzględniają uzasadniony charakter ~~poufny informacji sensytywnych~~ ⌦ danych szczególnie chronionych ze względów handlowych ⌫ .

~~*Artykuł 25*~~

~~**Wykonanie**~~

~~1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed 11 sierpnia 2007 r.~~

~~i niezwłocznie informują o tym Komisję.~~

~~Środki przyjmowane przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.~~

~~2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, jakie zostały przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy.~~

⇩ new

Artykuł 23

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania artykułów 1-9, 11, 14, 15 i 20 oraz załączników I-V, VII i VIII najpóźniej do dnia […[45]]. Niezwłocznie przekażą one Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych

[45] Data po upływie terminu 12 miesięcy od wejścia w życie.

odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 24

Uchylenie

Dyrektywa 2005/32/WE zmieniona dyrektywą wymienioną w załączniku IX, część A, traci moc, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku IX, część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłanie do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku X.

↓ 2005/32 (dostosowany)

Artykuł ~~26~~25

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł ~~27~~26

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący […]

W imieniu Rady
Przewodniczący […]

↓ 2005/32 (dostosowany)
⇨ nowy

ZAŁĄCZNIK I

METODA OKREŚLANIA OGÓLNYCH WYMOGÓW DOTYCZĄCYCH EKOPROJEKTU

(O KTÓRYCH MOWA W ART. 15)

Ogólne wymogi dotyczące ekoprojektu mają na celu poprawę ekologiczności ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦, skupiając się na jego znaczących aspektach środowiskowych bez określania wartości granicznych. Metoda zgodna z niniejszym załącznikiem stosowana będzie wtedy, gdy niewłaściwe okazuje się ustalanie dopuszczalnych granic dla analizowanej grupy produktów. Komisja, ⌦ sporządzając projekt środka do przedłożenia Komitetowi, o którym mowa w art. 19, ⌫ określa ⌦ w nim ⌫ istotne aspekty środowiskowe ~~podczas sporządzania projektu środka do przedłożenia Komitetowi, o którym mowa w art. 19, który jest określony w środku wykonawczym~~.

Przygotowując środki wykonawcze określające ogólne wymogi dotyczące ekoprojektu zgodnie z art. 15, Komisja określa, w sposób właściwy dla ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ objętego środkiem wykonawczym, odpowiednie parametry ekoprojektu spośród wymienionych w części 1, wymogi dotyczące przekazywania informacji spośród wymienionych w części 2 oraz wymogi dla producenta wymienione w części 3.

CZĘŚĆ 1. PARAMETRY EKOPROJEKTU DLA ~~PWE~~ ⇨ PRODUKTÓW ⇦

1.1. Istotne aspekty środowiskowe określane są w odniesieniu do następujących etapów cyklu życia produktu, o ile odnoszą się one do projektu produktu:

a) wybór i wykorzystanie surowca;

b) produkcja;

c) pakowanie, transport i dystrybucja;

d) instalacja i konserwacja;

e) użytkowanie;

f) koniec przydatności do użycia, oznaczający stan osiągnięcia przez dany ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ końca pierwotnego użytkowania ⌦ aż do jego ostatecznego unieszkodliwienia ⌫.

1.2. Dla każdego etapu należy dokonać oceny następujących aspektów środowiskowych, jeżeli mają one zastosowanie:

a) przewidywane zużycie materiałów, energii i innych zasobów, takich jak słodka woda;

b) przewidywane emisje do powietrza, wody lub gleby;

c) przewidywane zanieczyszczenie poprzez skutki fizyczne takie jak hałas, wibracje, promieniowanie, pola elektromagnetyczne;

d) spodziewane wytworzenie odpadów materiałowych;

e) możliwości ponownego wykorzystania, recyklingu i odzyskiwania materiałów i/lub energii z uwzględnieniem dyrektywy 2002/96/WE.

1.3. Do oceny możliwości poprawy w dziedzinie aspektów środowiskowych wspomnianych w poprzednim ustępie należy zastosować, w szczególności, odpowiednio następujące parametry, uzupełnione, jeżeli to konieczne, przez inne parametry:

a) masa i objętość produktu;

b) wykorzystanie materiałów pochodzących z recyklingu;

c) zużycie energii, wody i innych zasobów w trakcie cyklu życia;

d) wykorzystanie substancji zaklasyfikowanych jako niebezpieczne dla zdrowia i/lub środowiska zgodnie z dyrektywą ⌦ Rady ⌫ 67/548/EWG ~~Rady~~ z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżc~~a~~nia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących klasyfikacji, pakowania i ⌦ etykietowania ⌫ ~~oznaczania~~ substancji niebezpiecznych[46], z uwzględnieniem przepisów ustawodawczych dotyczących wprowadzania do obrotu i używania konkretnych substancji, taki~~ch~~e jak np. dyrektywy 76/769/EWG lub 2002/95/WE;

e) ilość i charakter materiałów koniecznych do prawidłowego użytkowania i konserwacji;

f) łatwość ponownego wykorzystania i recyklingu wyrażona poprzez: liczbę stosowanych materiałów i części, stosowanie standardowych części, czas konieczny do demontażu, kompleksowość narzędzi koniecznych do demontażu, stosowanie norm kodowania części i materiałów w celu identyfikacji części i materiałów nadających się do ponownego wykorzystania i recyklingu (łącznie z oznaczaniem części plastykowych zgodnie z systemem ISO), stosowanie materiałów łatwych do ponownego wykorzystania, łatwy dostęp do innych cennych części i materiałów, które mogą zostać ponownie wykorzystane; łatwy dostęp do części i materiałów zawierających substancje niebezpieczne;

g) ⌦ wykorzystanie ⌫ ~~włączenie~~ użytych części;

h) unikanie rozwiązań technicznych szkodliwych przy ponownym wykorzystaniu i recyklingu części i całych urządzeń;

---

[46] Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/73/WE (Dz.U. L 152 z 30.4.2004, s. 1).

i) przedłużenie okresu życia wyrażonego przez minimalny gwarantowany okres życia, minimalny czas dostępności części zamiennych, modułowość, możliwość uaktualnienia, możliwość naprawy;

j) ilości wytwarzanych odpadów i ilości wytwarzanych odpadów niebezpiecznych;

k) emisje do powietrza (gazy cieplarniane, czynniki kwasotwórcze, lotne związki organiczne, substancje przyczyniające się do powiększenia dziury ozonowej, uporczywe zanieczyszczenie organiczne, metale ciężkie, pyły drobne i zawieszone) bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 97/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach[47];

l) emisje do wody (metale ciężkie, substancje posiadające negatywny wpływ na równowagę tlenową, ~~uporczywe~~ ⌧ trwałe zanieczyszczenia ⌫ organiczne);

m) emisje do gleby (szczególnie przecieki i wycieki substancji niebezpiecznych podczas fazy używania produktu, a także możliwość wypłukiwania po jego usunięciu w formie odpadów).

CZĘŚĆ 2. WYMOGI ZWIĄZANE Z DOSTARCZANIEM INFORMACJI

W stosownych przypadkach, środki wykonawcze mogą wymagać od producenta przekazania informacji, które mogą mieć wpływ na sposób obchodzenia się z ~~PWE~~ ⇨ produktem ⇦, używania go i ponownego przetwarzania przez osoby inne niż producent, w szczególności zaś następujące informacje:

– informacje od projektanta dotyczące procesu produkcji;

– informacje dla konsumentów na temat istotnej charakterystyki środowiskowej i działania produktu, towarzyszące produktowi podczas wprowadzania na rynek w celu umożliwienia konsumentowi porównania tych aspektów produktów;

– informacje dla konsumentów dotyczące sposobu instalacji, użytkowania i konserwacji produktu w celu zminimalizowania jego wpływu na środowisko oraz zapewnienia optymalnej długości życia, a także sposobu zwracania produktu pod koniec przydatności do użytku, oraz ~~gdzie to odpowiednie~~ ⌧ w stosownych przypadkach ⌫, informacje o okresie dostępności części zamiennych i możliwościach unowocześniania produktów,

– informacje dla placówek zajmujących się obróbką, dotyczące demontażu, recyklingu lub usuwania pod koniec przydatności do użycia.

Informacje te powinny znajdować się na samym produkcie, jeśli tylko jest to możliwe.

---

[47] Dz.U. L 59 z 27.2.1998, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/26/WE (Dz.U. L 146 z 30.4.2004, s. 1).

Informacje te powinny uwzględniać zobowiązania wynikające z innych przepisów Wspólnoty, jak na przykład dyrektywa 2002/96/WE.

CZĘŚĆ 3. WYMOGI W STOSUNKU DO PRODUCENTA

1. Zajmując się aspektami środowiskowymi określonymi w środkach wykonawczych jako tymi, na które znaczny wpływ ma projekt produktu, producenci ~~PWE~~ ⇨ produktów ⇦ będą musieli dokonać oceny modelu ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ w czasie jego cyklu życia w oparciu o realistyczne założenia dotyczące normalnych warunków i przeznaczenia produktu. Inne aspekty środowiskowe mogą zostać zbadane dobrowolnie.

Na bazie tej oceny producenci określą profil ekologiczny ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ . ~~Będzie się on opierał o charakterystykę środowiskową produktu oraz elementy wejściowe/wyjściowe występujące przez cały cykl życia produktu, wyrażone w fizycznych ilościach, które można zmierzyć~~ ⌦ Będzie się on opierał na charakterystyce środowiskowej produktu oraz elementach wejściowych/wyjściowych występujących przez cały cykl życia produktu, wyrażonych w fizycznych ilościach, które można zmierzyć ⌫ .

2. Producenci będą wykorzystywać taką ocenę do ⌦ zbadania ⌫ ~~oceny~~ alternatywnych rozwiązań projektowych oraz osiągniętej ekologiczności produktu w stosunku do danych stanowiących punkt odniesienia.

Dane stanowiące punkt odniesienia określane są przez Komisję w środku wykonawczym na podstawie informacji zebranych podczas opracowywania środka.

Wybór konkretnego rozwiązania projektowego przyczyni się do osiągnięcia uzasadnionej równowagi pomiędzy różnymi aspektami środowiskowymi oraz pomiędzy aspektami środowiskowymi a innymi ważnymi kwestiami, obejmującymi np. bezpieczeństwo i zdrowie, wymogi techniczne dotyczące funkcjonalności, jakość i efektywność, a także aspekty ekonomiczne, obejmujące koszty produkcji i atrakcyjność rynkową, przy zgodności z całym ~~ustawodawstwem~~ ⌦ prawodawstwem ⌫ w tym zakresie.

↓ 2005/32 (dostosowany)
⇨ nowy

ZAŁĄCZNIK II

METODA USTALANIA SZCZEGÓLNYCH WYMOGÓW DOTYCZĄCYCH EKOPROJEKTU

(O KTÓRYCH~~EJ~~ MOWA W ART. 15)

Celem szczególnych wymogów dotyczących ekoprojektu jest poprawa wybranego aspektu środowiskowego produktu. Mogą one przybierać formę wymogów dotyczących zmniejszenia zużycia danego zasobu, np. ograniczenia używania tego zasobu na różnych etapach cyklu życia danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ w odpowiednim zakresie (takich jak ograniczenia zużycia wody w fazie użytkowania lub ilości danego materiału stanowiącego część produktu lub wymóg w odniesieniu do minimalnych ilości materiału odzyskanego w drodze recyklingu).

Przygotowując środki wykonawcze określające ⌦ szczególne ⌫ ~~ogólne~~ wymogi dotyczące ekoprojektu, zgodnie z art. 15, Komisja określi w sposób właściwy dla ~~PWE~~ ⇨produktu ⇦ objętego środkiem wykonawczym odpowiednie parametry ekoprojektu spośród wymienionych w załączniku I część 1 i określi poziomy tych wymogów, zgodnie z procedurą opisaną w art. 19 ust. 2 w następujący sposób:

1. Analiza techniczna, środowiskowa i ekonomiczna określi ilość reprezentatywnych modeli danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ na rynku oraz określi techniczne opcje poprawy ekologiczności produktu, mając na względzie ekonomiczne uzasadnienie tych opcji oraz uniknięcie wszelkich istotnych strat w działaniu lub użyteczności dla konsumentów.

   Analiza techniczna, ekonomiczna i ekologiczna określi także, w odniesieniu do rozważanych aspektów środowiskowych, najlepiej działające produkty oraz technologię dostępną na rynku.

   Podczas analizy, a także podczas ustalania wymogów należy uwzględnić funkcjonowanie produktów dostępnych na rynkach międzynarodowych oraz kryteria określone przez ustawodawstwo innych państw.

   Na podstawie tej analizy i biorąc pod uwagę wykonalność ekonomiczną i techniczną oraz potencjał w zakresie poprawy, będą podejmowane konkretne środki w celu zminimalizowania oddziaływania produktu na środowisko.

   Jeżeli chodzi o zużycie energii podczas użytkowania, poziom efektywności energetycznej lub zużycia zostanie ustalony w taki sposób, aby koszt cyklu życia reprezentatywnych modeli ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ był minimalny dla użytkowników

końcowych, z uwzględnieniem wpływu na inne aspekty środowiskowe. Metoda analizy kosztu cyklu życia wykorzystuje rzeczywistą stopę dyskontową na podstawie danych dostarczonych z Europejskiego Banku Centralnego i realistycznego czasu życia ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦; oparta jest ona na sumie zmian w cenie zakupu (wynikających z różnic w kosztach przemysłowych) i wydatkach operacyjnych, które wynikają z różnych możliwości ulepszeń technicznych reprezentatywnych modeli badanego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ przez cały czas życia. Wydatki operacyjne pokrywają głównie zużycie energii i dodatkowe nakłady w postaci innych zasobów (np. woda lub detergenty).

Analiza wrażliwości obejmująca odpowiednie czynniki (np. cenę energii lub inne zasoby, koszt surowca lub koszt produkcji, stopy dyskontowe) oraz, w stosownym przypadku, zewnętrznych kosztów środowiskowych, w tym redukcję emisji gazów cieplarnianych, zostanie wykonana w celu sprawdzenia, czy istnieją poważne zmiany oraz czy ogólne wnioski są wiarygodne. Wymóg zostanie odpowiednio zmodyfikowany.

Podobną metodologię można zastosować do innych zasobów, takich jak np. woda.

2. W celu opracowania analiz technicznych, środowiskowych i ekonomicznych można wykorzystać informacje dostępne w ramach innych działań Wspólnoty.

Można też wykorzystać informacje z istniejących programów stosowanych w innych częściach świata do określania ⌦ szczególnych ⌫ ~~szczegółowych~~ wymogów dotyczących ekoprojektu ~~PWE~~ ⇨ produktów ⇦ będących przedmiotem obrotu z partnerami gospodarczymi UE.

3. Data wejścia wymogu w życie uwzględniać będzie cykl zmiany projektu produktu.

↓ 2005/32
⇨ nowy

ZAŁĄCZNIK III

OZNACZENIE CE

(O KTÓRYM MOWA W ART. 5 UST. 2)

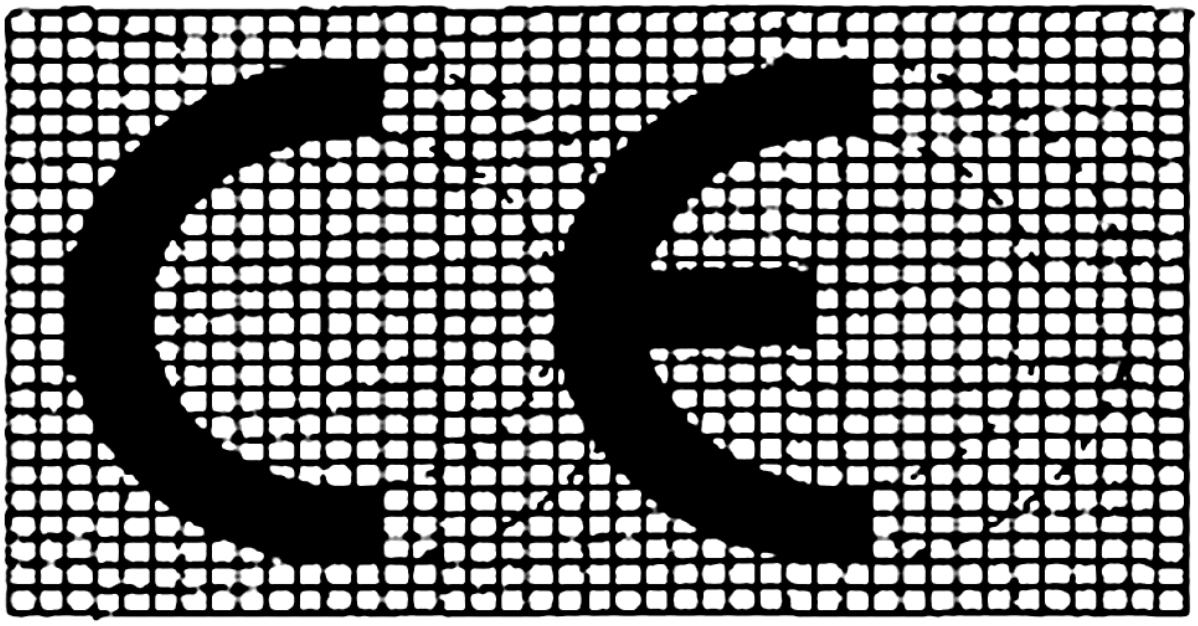

Oznaczenie CE musi mieć wysokość co najmniej 5 mm. Jeżeli znak CE jest zmniejszony lub powiększony, należy zachować proporcje przedstawione na powyższym wyskalowanym rysunku.

Oznaczenie CE musi zostać umieszczone na ~~PWE~~ ⇨ produkcie ⇦ . Jeżeli nie jest to możliwe, musi zostać umieszczone na opakowaniu oraz na towarzyszących dokumentach.

↓ 2005/32 (dostosowany)
⇨ nowy

ZAŁĄCZNIK IV

WEWNĘTRZNA KONTROLA PROJEKTU

(O KTÓREJ MOWA W ART. 8)

1. Niniejszy załącznik opisuje procedurę, w ramach której producent lub jego autoryzowany przedstawiciel wykonujący zobowiązania przewidziane w ⌦ pkt ⌫ ~~sekcji~~ 2 niniejszego załącznika zapewnia i zaświadcza, że ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ spełnia odpowiednie przepisy danego środka wykonawczego. Deklaracja zgodności może obejmować jeden lub więcej produktów oraz musi być przechowywana przez producenta.

2. Producent sporządzi ~~teczkę~~ dokumentację~~i~~ techniczną~~ej~~ umożliwiającą ocenę zgodności ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ z wymogami odpowiedniego środka wykonawczego.

Dokumentacja określi w szczególności:

a) ogólny opis ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ oraz jego przeznaczenie;

b) wyniki odpowiednich analiz oceny środowiskowej wykonanych przez producenta i/lub odniesienia do literatury lub analiz przypadków poświęconych ocenie środowiskowej, które są wykorzystywane przez producenta w ocenie, dokumentowaniu i w określaniu rozwiązań dotyczących projektu produktu;

c) profil ekologiczny, jeśli jest wymagany przez środek wykonawczy;

d) elementy charakterystyki projektu produktu związane z aspektami środowiskowymi projektu produktu;

e) wykaz odpowiednich norm, o których mowa w artykule 10, zastosowany w pełni lub częściowo, a także opis rozwiązań przyjętych w celu spełnienia wymogów odpowiedniego środka wykonawczego, jeżeli normy, o których mowa w artykule 10 nie zostały zastosowane lub jeżeli normy te nie obejmują w całości wymogów odpowiedniego środka wykonawczego;

f) kopia informacji dotyczących aspektów środowiskowych projektu produktu, przekazanych zgodnie z wymogami określonymi w załączniku I, część 2;

g) wyniki pomiarów związanych z wymogami dotyczącymi ekoprojektu, wykonanych z włączeniem szczegółów zgodności tych pomiarów w porównaniu z wymogami dotyczącymi ekoprojektu, określonymi w odpowiednim środku wykonawczym.

3. Producent musi podjąć wszystkie działania konieczne do zapewnienia, że produkt zostanie wyprodukowany zgodnie z charakterystyką projektu, o której mowa w ⌦ pkt ⌫ ~~sekcji~~ 2 oraz z wymogami środka, który ma do niego zastosowanie.

↓ 2005/32 (dostosowany)
⇨ nowy

ZAŁĄCZNIK V

SYSTEM ZARZĄDZANIA DO OCENY ZGODNOŚCI

(O KTÓRYM MOWA W ART. 8)

1. Niniejszy załącznik opisuje procedurę, w której producent spełniający zobowiązania zawarte w ⌦ pkt ⌫ ~~sekcji~~ 2 niniejszego załącznika zapewnia i oświadcza, że ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ spełnia wymogi odpowiedniego środka wykonawczego. Deklaracja zgodności może obejmować jeden lub więcej produktów oraz musi być przechowywana przez producenta.

2. System zarządzania można wykorzystać do oceny zgodności danego ~~PWE~~ ⇨ produktu, ⇦ pod warunkiem że producent wdroży elementy środowiskowe, określone w sekcji 3 niniejszego załącznika.

3. Elementy środowiskowe systemu zarządzania

Niniejszy~~a~~ ⌦ punkt ⌫ ~~sekcja~~ opisuje elementy systemu zarządzania oraz procedury, za pomocą których producent może wykazać, że ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ jest zgodny z wymogami odpowiedniego środka wykonawczego.

3.1. Polityka dotycząca ekologiczności produktów

Producent musi być w stanie wykazać zgodność z wymogami odpowiedniego środka wykonawczego. Producent musi być także w stanie przedstawić podstawy określania i oceny celów i wskaźników ekologiczności produktu, mając na celu poprawę całkowitej ekologiczności produktu.

Wszystkie środki przyjęte przez producenta ⌦ w procesie projektowania i produkcji ⌫ w celu poprawy ekologiczności produktu oraz ustalenia profilu ekologicznego produktu, jeśli jest on wymagany przez środek wykonawczy, ~~poprzez projekt i produkcję~~ muszą zostać udokumentowane w systematyczny i uporządkowany sposób w formie pisemnych procedur i instrukcji.

Procedury i instrukcje muszą obejmować w szczególności odpowiedni opis:

– listy dokumentów, które muszą zostać sporządzone, aby wykazać zgodność ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦, i które — jeżeli to ich dotyczy — muszą zostać udostępnione;

– celów i wskaźników ekologiczności produktów oraz struktury organizacyjnej, odpowiedzialności, uprawnień zarządu i alokacji zasobów w odniesieniu do ich wdrożenia i utrzymania;

– kontroli i testów do wykonania po zakończeniu procesu produkcji w celu sprawdzenia cech produktów względem wskaźników ich ekologiczności;

– procedur kontroli i uaktualniania wymaganej dokumentacji;

– metody weryfikacji wdrażania i skuteczności środowiskowych elementów systemu zarządzania.

3.2. Planowanie

Producent ustanowi i będzie utrzymywał:

a) procedury dotyczące ustalenia profilu ekologicznego produktu;

b) cele i wskaźniki ekologiczności produktów, które uwzględniają opcje technologiczne oraz wymogi techniczne i ekonomiczne;

c) program dotyczący osiągnięcia tych celów.

3.3. Wdrożenie i dokumentacja

3.3.1. Dokumentacja dotycząca systemu zarządzania powinna ⌦ gwarantować ⌫ ~~obejmować~~ w szczególności, ⌦ że ⌫ :

a) zadania i upoważnienia zostaną zdefiniowane i udokumentowane w celu zapewnienia ekologiczności produktu i sprawozdawczości w zakresie jego działania w celu ⌦ oceny ⌫ ~~rewizji~~ i udoskonalania;

b) dokumenty zostaną ustanowione ze wskazaniem kontroli projektu i wdrażanych technik weryfikacji oraz procesów i systematycznych działań stosowanych podczas projektowania produktu;

c) producent określi i będzie przechowywał informacje w celu opisania głównych środowiskowych elementów systemu zarządzania i procedur kontroli wszystkich wymaganych dokumentów.

3.3.2. Dokumentacja dotycząca ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ określi w szczególności:

a) ogólny opis ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ oraz jego przeznaczenie;

b) wyniki odpowiednich analiz oceny środowiskowej wykonanych przez producenta i/lub odniesienia do literatury lub analiz przypadków poświęconych ocenie środowiskowej, które są wykorzystywane przez producenta w ocenie, dokumentowaniu i w określaniu rozwiązań dotyczących projektu produktu;

c) profil ekologiczny, jeśli jest wymagany przez środek wykonawczy;

d) dokumenty opisujące wyniki wykonywanych pomiarów w zakresie wymogów dotyczących ekoprojektu, w tym danych dotyczących zgodności tych wyników z wymogami dotyczącymi ekoprojektu, określonymi w odpowiednim środku wykonawczym;

e) producent określi charakterystykę, wskazując w szczególności normy, które zostały zastosowane; jeżeli normy powołane w artykule 10 nie zostały zastosowane lub jeżeli nie obejmują one w całości wymogów odpowiedniego środka wykonawczego, środki zastosowane do zapewnienia zgodności;

f) kopie~~ca~~ informacji dotyczących środowiskowych aspektów projektu produktu, które są podawane zgodnie z wymogami określonymi w załączniku I, część 2.

3.4. ~~Sprawdzenie~~ ⌦ Kontrola ⌫ i działania korygujące

a) producent musi podjąć wszystkie działania konieczne do zapewnienia, że ~~PWE~~ ⇨ produkt ⇦ zostanie ~~wyprodukowany~~ wytworzony zgodnie ze specyfikacjami projektu oraz z wymogami środka wykonawczego, który ma do niego zastosowanie;

b) producent ustanowi i będzie stosował procedury w celu badania i obsługi niezgodności, a także wdrażania zmian w udokumentowanych procedurach wynikających z działań korygujących;

c) producent będzie wykonywał co najmniej co trzy lata pełny wewnętrzny audyt systemu zarządzania z uwzględnieniem jego elementów środowiskowych.

↓ 2005/32

ZAŁĄCZNIK VI

DEKLARACJA ZGODNOŚCI

(O KTÓREJ MOWA W ART. 5 UST. 3)

Deklaracja zgodności CE musi zawierać następujące dane:

1. nazwę i adres producenta lub jego autoryzowanego przedstawiciela;

2. opis modelu wystarczający do jednoznacznej identyfikacji;

3. w stosownych przypadkach, odniesienia do zastosowanych zharmonizowanych norm;

4. w stosownych przypadkach, inne zastosowane normy i specyfikacje techniczne;

5. w stosownych przypadkach, odniesienia do innego prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego umieszczania znaku CE;

6. identyfikację i podpis osoby upoważnionej do składania oświadczeń woli w imieniu producenta lub jego autoryzowanego przedstawiciela.

↓ 2005/32 (dostosowany)
⇨ nowy

ZAŁĄCZNIK VII

TREŚĆ ŚRODKÓW WYKONAWCZYCH

(O KTÓRYCH MOWA W ART. 15 UST. 8)

Środek wykonawczy będzie określać w szczególności:

1. szczegółową definicję typu(-ów) ~~PWE~~ ⇨ produktu/produktów ⇦ , których dotyczy dany środek;

2. ~~wymaganie~~ wymóg (wymogi) dotyczące ekoprojektu ~~ujętych PWE~~ ⇨ właściwego produktu/właściwych produktów ⇦, datę(-y) wdrożenia, wszelkie środki i okresy podzielone na etapy lub przejściowe;

– w przypadku ogólnych wymogów dotyczących ekoprojektu, odpowiednie fazy i aspekty wybrane spośród tych, o których mowa w załączniku I,⌦ pkt ⌫ ~~sekcja~~ 1.1 i 1.2, wraz z przykładami parametrów wybranych spośród tych, o których mowa w załączniku I, sekcja 1.3, jako wytyczne podczas oceny usprawnienia w odniesieniu do określonych aspektów środowiskowych;

– w przypadku szczególnych wymogów dotyczących ekoprojektu, jego (ich) poziom(-y);

3. parametry ekoprojektu, o których mowa w załączniku I część 1, dla których nie są konieczne żadne wymogi dotyczące ekoprojektu;

4. wymogi dotyczące instalacji ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ , jeżeli ma to bezpośrednie znaczenie dla rozpatrywanej ekologiczności ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ ;

5. normy pomiarów i/lub metody pomiarów do wykorzystania; ~~jeżeli dostępne~~ ⌦ w miarę dostępności ⌫i, stosowane będą zharmonizowane normy, których numery referencyjne zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;

6. szczegóły oceny zgodności na podstawie decyzji 93/465/EWG;

– jeżeli moduł(-y) do zastosowania jest (są) inne niż Moduł A; czynniki prowadzące do wyboru tej określonej procedury;

– jeżeli mają one zastosowanie, kryteria zatwierdzenia i/lub certyfikacji osób trzecich;

jeżeli inne moduły zostały ustanowione w innych wymogach dotyczących oznakowania CE dla tego samego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ , moduł zdefiniowany w środku wykonawczym będzie nadrzędny w stosunku do danego wymogu;

7. wymogi dotyczące informacji, jakie mają być przedstawiane przez producentów, w szczególności w odniesieniu do elementów dokumentacji technicznej, które potrzebne są dla ułatwienia kontroli zgodności ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ ze środkiem wykonawczym;

8. czas trwania okresu przejściowego, w trakcie którego państwa członkowskie muszą zezwolić na wprowadzenie ⌦ do obrotu lub użytkowania ⌫ ~~na rynek i/lub do użytkowania~~ tych ~~PWE~~ ⇨ produktów ⇦ , które spełniają przepisy obowiązujące na ich terytorium w dniu przyjęcia środka wykonawczego;

9. datę oceny i ewentualnych zmian środka wykonawczego, z uwzględnieniem szybkości postępu technicznego.

↓ 2005/32 (dostosowany)
⇨ nowy

ZAŁĄCZNIK VIII

Poza podstawowym wymogiem prawnym stwierdzającym, że inicjatywy samoregulacji są zgodne ze wszystkimi przepisami Traktatu (a zwłaszcza z zasadami rynku wewnętrznego i konkurencji), a także ze zobowiązaniami międzynarodowymi Wspólnoty, w tym również z wielostronnymi normami handlowymi, następująca otwarta lista kryteriów może zostać wykorzystana do oceny dopuszczalności inicjatyw samoregulacji jako alternatywa środka wykonawczego w świetle niniejszej dyrektywy:

1. OTWARTOŚĆ NA UDZIAŁ

Inicjatywy samoregulacji są otwarte na udział podmiotów z krajów trzecich, zarówno w fazie przygotowawczej, jak i w fazie realizacji.

2. WARTOŚĆ DODANA

Inicjatywy samoregulacji przynoszą wartość dodaną (w stosunku do sytuacji bieżącej), przekładając się na poprawę sprawności środowiskowej danego ~~PWE~~ ⇨ produktu ⇦ .

3. REPREZENTATYWNOŚĆ

Przedsiębiorstwa i ich związki uczestniczące w działaniu samoregulacyjnym stanowią znaczną większość danego sektora gospodarczego, przy jak najmniejszej liczbie wyjątków. Należy dbać o przestrzeganie zasad konkurencji.

4. ~~OKREŚLONE~~ ⌧ MIERZALNE ⌫ I ROZŁOŻONE W CZASIE CELE

Cele wyznaczone przez zainteresowane strony są określone w sposób jasny i precyzyjny w odniesieniu do dobrze określonej sytuacji bazowej. Jeżeli inicjatywa samoregulacji jest długofalowa, powinna przewidywać cele pośrednie. Powinna istnieć możliwość prowadzenia kontroli przestrzegania celów (i celów pośrednich) w przystępnych warunkach i w sposób wiarygodny, poprzez zastosowanie jasnych i niezawodnych wskaźników. Opracowanie takich wskaźników ułatwiają dane pochodzące z badań naukowych oraz informacje podstawowe o charakterze naukowym i technicznym.

5. UDZIAŁ SPOŁECZEŃSTWA OBYWATELSKIEGO

Dla zapewnienia przejrzystości, inicjatywy samoregulacji są upubliczniane, zwłaszcza przez Internet oraz inne elektroniczne środki upowszechniania informacji.

Ten sam wymóg dotyczy również sprawozdań tymczasowych i końcowych. Zainteresowane podmioty, zwłaszcza przedsiębiorstwa, organizacje pozarządowe zajmujące się ochroną

środowiska oraz stowarzyszenia konsumentów, mają możliwość ustosunkowania się do każdej inicjatywy samoregulacji.

6. NADZÓR I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Inicjatywy samoregulacji obejmują dobrze przygotowany system nadzoru, który jasno określa zadania przedsiębiorstw i niezależnych kontrolerów. Służby Komisji zachęca się do kontrolowania realizacji celów w partnerstwie ze stronami inicjatywy samoregulacji.

Plan nadzoru i sprawozdawczości jest szczegółowy, przejrzysty i obiektywny. Do służb Komisji, wspomaganych przez komitet, o którym mowa w art. 19 ust. 1, należy ocena, czy cele dobrowolnej umowy lub innego środka samoregulacji zostały spełnione.

7. OPŁACALNOŚĆ ADMINISTROWANIA INICJATYWĄ SAMOREGULACJI

Koszty administrowania inicjatywą samoregulacji, zwłaszcza w zakresie kontroli, nie powinny powodować obciążeń administracyjnych, które byłyby nieproporcjonalne do celów oraz do innych istniejących instrumentów polityki.

8. ZRÓWNOWAŻONY CHARAKTER

Inicjatywy samoregulacji są zgodne z celami polityk niniejszej dyrektywy, a zwłaszcza z podejściem zintegrowanym, jak również z wymiarem ekonomicznym i społecznym zrównoważonego rozwoju. Należy uwzględnić interesy w zakresie ochrony konsumentów (zdrowie, jakość życia i interesy ekonomiczne).

9. SPÓJNOŚĆ BODŹCÓW

Jest mało prawdopodobne, że inicjatywy samoregulacji przyniosą spodziewane skutki, jeżeli inne czynniki i bodźce – presja rynkowa, system podatkowy, ustawodawstwo krajowe – dają uczestnikom przeciwstawne sygnały. Spójność polityki pod tym względem jest nieodzowna i należy ją brać pod uwagę przy ocenie skuteczności inicjatywy.

↑

ZAŁĄCZNIK IX

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa wraz z wykazem jej kolejnych zmian
(o której mowa w art. 24)

Dyrektywa 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 29).

Dyrektywa 2008/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 48). — jedynie art. 1

CZĘŚĆ B

Wykaz terminów transpozycji do prawa krajowego
(o którym mowa w art. 24)

Dyrektywa	Termin transpozycji
2005/32/WE	11 sierpnia 2007 r.
2008/28/WE	-

ZAŁĄCZNIK X

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 2005/32/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuły 1-20	Artykuły 1-20
Artykuł 21	_____
Artykuł 22	_____
Artykuł 23	Artykuł 21
Artykuł 24	Artykuł 22
Artykuł 25	_____
_____	Artykuł 23
_____	Artykuł 24
Artykuł 26	Artykuł 25
Artykuł 27	Artykuł 26
Załączniki I-VIII	Załączniki I-VIII
_____	Załącznik IX
_____	Załącznik X